

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**Bryssel, 24. helmikuuta 2026
(OR. en)**

**2025/0045(COD)
LEX 2496**

**PE-CONS 66/2/25
REV 2**

**SIMPL 217
ANTICI 219
ECOFIN 1788
EF 429
DRS 101
COMPET 1381
FIN 1586
COH 258
CODEC 2180**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
DIREKTIIVIEN 2006/43/EY, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 JA (EU) 2024/1760
MUUTTAMISESTA SILTÄ OSIN KUIN ON KYSE TIETYISTÄ YRITYSTEN
KESTÄVYYSRAPORTOINTIA KOSKEVISTA VAATIMUKSISTA JA TIETYISTÄ
YRITYSTEN HUOLELLISUUSVELVOITETTA KOSKEVISTA VAATIMUKSISTA**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) 2026/...,**

annettu 24 päivänä helmikuuta 2026,

**direktiivien 2006/43/EY, 2013/34/EU,
(EU) 2022/2464 ja (EU) 2024/1760 muuttamisesta
siltä osin kuin on kyse tietyistä yritysten kestävyysraportointia koskevista vaatimuksista
ja tietyistä yritysten huolellisuusvelvoitetta koskevista vaatimuksista**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä²,

¹ EUVL C, C/2025/4212, 20.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/4212/oj>.

² Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. joulukuuta 2025 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 24. helmikuuta 2026.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komission 11 päivänä helmikuuta 2025 antamassa tiedonannossa ”Yksinkertaisemmin ja nopeammin toimiva EU: tiedonanto lainsäädännön täytäntöönpanosta ja yksinkertaistamisesta” esitetään visio lainsäädännön täytäntöönpano- ja yksinkertaistamisohjelmasta, jolla saadaan aikaan nopeita ja näkyviä parannuksia, joista ihmiset ja yritykset hyötyvät. Tämä edellyttää, ettei eteneminen ole vain asteittaista, ja unionin on tarpeen toteuttaa rohkeita toimia kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi. Komission, Euroopan parlamentin, neuvoston, jäsenvaltioiden viranomaisten kaikilla tasoilla ja sidosryhmien on tarpeen tehdä yhteistyötä, jotta voidaan virtaviivaistaa ja yksinkertaistaa sääntöjä unionin, jäsenvaltioiden ja alueiden tasolla sekä lisätä toimintapolitiikkojen täytäntöönpanon tuloksellisuutta.

- (2) Komissio on sitoutunut keventämään raportointitaakkaa ja parantamaan kilpailukykyä, joten on tarpeen muuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivejä 2006/43/EY³, 2013/34/EU⁴, (EU) 2022/2464⁵ ja (EU) 2024/1760⁶ säilyttäen samalla 11 päivänä joulukuuta 2019 annetussa komission tiedonannossa ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma”, jäljempänä ’Euroopan vihreän kehityksen ohjelma’, ja 8 päivänä maaliskuuta 2018 annetussa komission tiedonannossa ”Kestävän kasvun rahoitusta koskeva toimintasuunnitelma”, jäljempänä ’kestävän kasvun rahoitusta koskeva toimintasuunnitelma’, täsmennetyt toimintapoliittiset tavoitteet.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2022/2464, annettu 14 päivänä joulukuuta 2022, asetuksen (EU) N:o 537/2014, direktiivin 2004/109/EY, direktiivin 2006/43/EY ja direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta (EUVL L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1760, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024, yritysten kestävästä toiminnasta koskevasta huolellisuusveloitteesta ja direktiivin (EU) 2019/1937 ja asetuksen (EU) 2023/2859 muuttamisesta (EUVL L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

- (3) Kun otetaan huomioon soveltamisalan muuttuminen kestävyysraportointia koskevien vaatimusten piiriin kuuluvien yritysten osalta, olisi suhteetonta edellyttää, että niiden tilintarkastusyhteisöjen hyväksyntään, jotka haluavat suorittaa kestävyysraportoinnin varmentamisen, sovelletaan vastaavia vaatimuksia kuin tilinpäätösten tarkastuksia suorittavien tilintarkastusyhteisöjen hyväksyntään. Tällaiset hyväksyntävaatimukset koskevat luonnollisia henkilöitä, jotka suorittavat työn tilintarkastusyhteisön puolesta, tilintarkastusyhteisön hallussa olevien äänioikeuksien enemmistöä sekä tilintarkastusyhteisön hallinto- tai johtoelimen jäsenten enemmistöä. Niiden tilintarkastusyhteisöjen, jotka haluavat suorittaa kestävyysraportoinnin varmentamisen, olisi oltava tarpeen ainoastaan varmistaa, että ne nimeävät vähintään yhden päävastuullisen kestävyysraportoinnin varmentajan, joka täyttää tätä hyväksyntää koskevat vaatimukset ja joka on hyväksytty lakisääteiseksi tilintarkastajaksi asianomaisessa jäsenvaltiossa.
- (4) Direktiivin 2006/43/EY 26 a artiklan 1 kohdassa jäsenvaltioiden edellytetään varmistavan, että lakisääteiset tilintarkastajat ja tilintarkastusyhteisöt suorittavat kestävyysraportoinnin varmentamisen noudattaen rajoitettua varmuutta koskevia varmennusstandardeja, jotka komissio hyväksyy viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2026. Yritykset ovat nostaneet esiin varmennuspalvelujen tarjoajien työtä koskevia huolenaiheita ja tuoneet esiin joustavuuden tarpeen, jotta voidaan lieventää kestävyysvarmennuksen osa-alueella havaittuja riskejä ja kriittisiä ongelmia. Komission olisi otettava nämä huolenaiheet huomioon, kun se laatii rajoitettua varmuutta koskevia varmennusstandardeja. Yhdenmukaistettujen varmennusstandardien puuttuminen pahentaa yritysten kohtaamia ongelmia, ja sen vuoksi onkin tärkeää, että komissio antaa asianmukaisen delegoidun säädöksen. Jotta rajoitettua varmuutta koskevien varmennusstandardien laatimiseen jäisi riittävästi aikaa, niiden hyväksymisen määräaika olisi lykättävä 1 päivään heinäkuuta 2027.

- (5) Direktiivin 2006/43/EY 26 a artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä kohtuullista varmuutta koskevat varmennusstandardit viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2028, kun se on arvioinut, onko tilintarkastajien ja yritysten mahdollista saavuttaa tällaista varmuutta. Jotta vältetään yritysten varmennuskustannusten nousu, vaatimus kohtuullista varmuutta koskevien standardien hyväksymisestä olisi poistettava.

- (6) Direktiivin 2006/43/EY 45 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset rekisteröivät kolmansien maiden tilintarkastajat ja tilintarkastusyksiköt, jotka antavat varmennusraportteja sellaisten kolmansien maiden yhteisöjen kestävyystiedoista, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi kyseisen jäsenvaltion säännellyllä markkinalla. Tällaisen rekisteröinnin edellytykset koskevat vaatimuksia, jotka kolmannen maan tilintarkastusyksikön hallinto- tai johtoelimen jäsenten enemmistön on täytettävä, vaatimuksia, jotka kolmannen maan tilintarkastajan on täytettävä, käytettäviä varmennusstandardeja ja kolmannen maan tilintarkastusyksikön vuotuisen avoimuusraportin julkaisemista. Jäsenvaltioiden on lisäksi määrä soveltaa rekisteröityihin kolmansien maiden tilintarkastajiin ja tilintarkastusyksiköihin valvonta-, laadunvarmistus-, tutkinta- ja seuraamusjärjestelmiään. Kun otetaan huomioon kestävyysraportoinnin ja sen varmentamisen sääntelyä koskeva nykyinen kansainvälinen toimintaympäristö ja se, että rekisteröinti on välttämätöntä varmennusraporttien pätevyydelle unionissa, olisi suhteetonta vaatia kyseisten rekisteröintiedellytysten täyttymistä kestävyysraportoinnin varmennusjärjestelmän ensimmäisinä soveltamisvuosina. Lisäksi rekisteröityjen kolmansien maiden tilintarkastajien ja tilintarkastusyksiköiden valvonta edellyttää, että on tehty vastaavuuspäätökset ja/tai päätökset tietosuojan riittävydestä. Siirtymäajaksi olisi näin ollen otettava käyttöön yksinkertaistetut rekisteröintiedellytykset ja vapautus valvonnasta niiden kolmansien maiden tilintarkastajien ja tilintarkastusyksiköiden osalta, jotka antavat varmennusraportteja sellaisten kolmansien maiden yhteisöjen kestävyystiedoista, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi jäsenvaltion säännellyllä markkinalla. Yksinkertaistetun rekisteröinnin olisi oltava mahdollista sillä edellytyksellä, että tietyt tiedot toimitetaan asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Toimivaltaisten viranomaisten olisi evättävä rekisteröinti, jos kyseisiä tietoja ei toimiteta.

- (7) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa edellytetään, että suuret yritykset sekä mikroyrityksiä lukuun ottamatta pienet ja keski-suuret yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, laativat ja julkaisevat kestävyysraportoinnin yksittäisen yrityksen tasolla. Selvityksessä ”Euroopan kilpailukyvyn tulevaisuus” todettiin, että kestävyysraportointikehitys on ”merkittävä sääntelytaakan lähde”, ja todettiin tältä osin, että ”on tarpeen ottaa paremmin huomioon niiden yritysten koko, joihin sääntely vaikuttaa”. Jotta voidaan keventää yritysten raportointitaakkaa ja saavuttaa raportoinnin tavoitteet oikeasuhteisemmin, velvoite laatia ja julkaista kestävyysraportointi yksittäisen yrityksen tasolla olisi rajoitettava koskemaan yrityksiä, joiden nettoliikevaihto on yli 450 000 000 euroa ja joilla on tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää, siten kuin ne on määritelty kansallisissa toimenpiteissä, joilla direktiivi 2013/34/EU saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tällä kohdennetummalla soveltamisalalla, jota olisi sovellettava myös konserneihin ja liikkeeseenlaskijoihin, varmistetaan, että pakollisen kestävyysraportoinnin taakka rajoitetaan suurimpiin yrityksiin, konserneihin ja liikkeeseenlaskijoihin. Tällaiset yritykset, konsernit ja liikkeeseenlaskijat ovat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan (ESG) kohdistuvien vaikutusten kannalta merkittävimmät. Samalla ne pystyvät parhaiten kattamaan ESG-raportointiin liittyvät kustannukset. Vahvistetut raja-arvot alittavat yritykset, konsernit ja liikkeeseenlaskijat voivat edelleen vapaasti toteuttaa vapaaehtoisen kestävyysraportoinnin, ja tällä direktiivillä käyttöön otetut vapaaehtoisesti käytettävät kestävyysraportointistandardit helpottavatkin tätä mahdollisuutta huomattavasti.

- (8) Direktiivin 2013/34/EU 1 artiklan 3 kohdassa täsmennetään, että vakuutusyrityksiin ja luottolaitoksiin, jotka ovat suuria yrityksiä tai – mikroyrityksiä lukuun ottamatta – pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, sovelletaan kyseisessä direktiivissä säädettyjä kestävyysraportointivaatimuksia kyseisten yritysten oikeudellisesta muodosta riippumatta. Koska tällä direktiivillä supistetaan yksittäisen yrityksen tasolla tehtävän kestävyysraportoinnin soveltamisalaa, soveltamisalaa olisi supistettava tällä tavoin myös vakuutusyritysten ja luottolaitosten osalta.
- (9) Kestävän kasvun rahoitusta koskevan lainsäädännön yhtenäisyyden varmistamiseksi on tärkeää ottaa huomioon, onko rahoitusalan ESG-kriteereihin tai kestävyteen liittyviä vaatimuksia, mukaan lukien alakohtainen rahoituspalvelulainsäädäntö, Euroopan valvontaviranomaiset ja kansallisen tason valvontaodotukset, tarkoitus muotoilla tai mukauttaa tavalla, jolla varmistetaan johdonmukaisuus direktiivissä 2013/34/EU vahvistettujen kestävyysraportointivelvoitteiden kanssa. Yhtenäisyyden säilyttämiseen on syytä kiinnittää tarkasti huomiota, myös direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien yritysten osalta, ja se saattaa edellyttää toimia Euroopan parlamentilta ja neuvostolta, komissiolta ja Euroopan valvontaviranomaisilta.

- (10) Euroopan rahoitusvakausvälineeseen, jäljempänä 'ERVV', joka on perustettu ERVV-puitesopimuksella, sovelletaan direktiivissä 2013/34/EU säädettyjä kestävyysraportointivaatimuksia, vaikka se on vapautettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/109/EY⁷ säädetyistä kestävyysraportointijärjestelmästä kyseisen direktiivin 8 artiklan nojalla. ERVV on suuri yritys, joka oikeudelliselta muodoltaan kuuluu kyseisessä direktiivissä lueteltuihin yrityksiin. Sen tehtävä on kuitenkin hyvin samankaltainen kuin Euroopan vakausmekanismilla, jäljempänä 'EVM', eli unionin rahoitusvakauden turvaaminen antamalla väliaikaista rahoitusapua jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö on euro. EVM:ään ei kuitenkaan sovelleta kestävyysraportointivaatimuksia. Näin ollen jotta ERVV:tä voitaisiin kestävyysraportoinnin osalta kohdella samalla tavalla kuin EVM:ää ja jotta varmistetaan johdonmukaisuus direktiivissä 2004/109/EY säädetyin vapautusjärjestelmän kanssa, ERVV olisi vapautettava direktiivissä 2013/34/EU säädetyistä kestävyysraportointijärjestelmästä.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

- (11) Direktiivin 2013/34/EU 19 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa edellytetään, että suuret yritykset sekä mikroyrityksiä lukuun ottamatta pienet ja keskisuuret yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, eli yritykset, joihin sovelletaan pakollista kestävyysraportointia, raportoivat tiedot keskeisistä aineettomista resursseista ja niiden merkityksestä yrityksen liiketoimintamallin ja arvonmuodostuksen kannalta. Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus uuden soveltamisalan kanssa ja saavuttaa tällaisen raportoinnin tavoitteet oikeasuhteisemmin, kyseistä vaatimusta olisi sovellettava ainoastaan niihin yrityksiin, joiden nettoliikevaihto on yli 450 000 000 euroa ja joilla on tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää.

- (12) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 3 kohdassa edellytetään, että yritykset ilmoittavat tiedot omista toiminnoistaan ja arvoketjustaan. On olemassa näyttöä siitä, että arvoketjun yritykset, myös pienet ja keskisuuret yritykset, saavat raportoivilta yrityksiltä suhteettomia tietopyyntöjä kyseisessä direktiivissä esitetystä nykyisistä rajoituksista huolimatta. Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön suoja-toimia sellaisia arvoketjun yrityksiä varten, joilla on edeltävänä tilivuotena keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, taakan rajoittamiseksi kyseisten yritysten osalta, jäljempänä 'suojatut yritykset'. Raportoivien yritysten olisi voitava turvautua arvoketjunsä yritysten itse antamaan ilmoitukseen kyseisten yritysten koon määrittämiseksi. Minkään raportoivan yrityksen suorittaman lisätodentamisen ei olisi oltava tarpeen. Raportoivan yrityksen ei kuitenkaan olisi voitava turvautua sellaiseen itse ilmoitettuun kokoon, jonka se tietää tai sen voi kohtuudella olettaa tietävän olevan ilmeisen virheellinen. Raportoivia yrityksiä olisi kiellettävä vaatimasta suojatuilta yrityksiltä tiettyjä rajoituksia enemmän tietoja, kun ne pyrkivät saamaan tietoa arvoketjustaan. Kyseisissä rajoituksissa olisi otettava huomioon rajoitukset, jotka täsmennetään komission hyväksymillä vapaaehtoisesti käytettävillä kestävyysraportointistandardeilla. Raportoivien yritysten arvoketjun suojuetuille yrityksille olisi samalla annettava lakisääteinen oikeus kieltäytyä toimittamasta kyseisiä rajoituksia enemmän tietoja. Jotta voidaan varmistaa kyseisen oikeuden vaikuttavuus ja välttää asettamasta pienemmille yrityksille rasitetta arvioida ennakoivasti, sovelletaanko kyseistä oikeutta, sellaisia raportoivia yrityksiä, jotka päättävät pyytää kyseisiä rajoituksia enemmän tietoja, olisi vaadittava varmistamaan, että suojuetuille yrityksille ilmoitetaan siitä, mitä lisätietoja pyydetään, ja niiden lakisääteisestä oikeudesta kieltäytyä toimittamasta kyseisiä tietoja. Oikeasuhteisuuden varmistamiseksi tätä arvoketjurajauksen soveltamisalaa olisi rajoitettava seuraavilla tavoilla. Ensinnäkään siinä ei olisi kiellettävä jakamasta tietoja vapaaehtoisesti, kuten tietyn alan yritysten kesken yleisesti jaettavia tietoja.

Toiseksi sen ei olisi vaikutettava mihinkään joko sopimusperusteisesti taikka muun unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön nojalla mahdollisesti olemassa olevaan velvoitteeseen toimittaa tietoja, jotka eivät mene vapaaehtoisessa standardissa täsmennettyjä tietoja pidemmälle. Kolmanneksi arvoketjurajausta olisi sovellettava ainoastaan tietojen keräämiseen direktiivissä 2013/34/EU edellytettyä kestävyystietojen raportointia varten. Sen ei olisi vaikutettava huolellisuusvelvoiteprosessin toteuttamista koskeviin unionin vaatimukseen eikä tietojen keräämiseen jotakin muuta tarkoitusta varten, kuten raportoivan yrityksen riskinhallintaa varten. Kyseisten rajoitusten mukaisesti raportoivien yritysten olisi katsottava noudattavan velvoitetta raportoida direktiivissä 2013/34/EU vaadittavat arvoketjutiedot. On tärkeää, että raportoivat yritykset pyytävät tietoja arvoketjunsä yrityksiltä vain siinä määrin kuin on tarpeen. Erityisesti on tärkeää, että ne pyytävät vähemmän tietoja kuin vapaaehtoisesti käytettävissä standardeissa on täsmennetty, jos ne eivät tarvitse kaikkia kyseisissä standardeissa olevia tietoja. Varmennuspalvelujen tarjoajien olisi laadittava varmennuslausuntonsa ottaen huomioon arvoketjun yrityksiä varten säädetyt suojatoimet. Kun otetaan myös huomioon, etteivät kaikki tarvittavat tiedot välttämättä ole aina saatavilla arvoketjun yrityksiltä, raportoivan yrityksen olisi voitava voi täyttää arvoketjutietoja koskevat raportointivaatimukset käyttämällä suoraan arvoketjunsä yrityksiltä saatuja tietoja tai kyseisiä tietoja koskevia arvioita tapauksen mukaan.

- (13) Direktiivissä (EU) 2022/2464 vahvistetun päivämäärien sarjaan tehtävän muutoksen huomioon ottaen direktiiviä 2013/34/EU olisi muutettava, jotta voidaan yksinkertaistaa kolmen vuoden siirtymäkautta ja selventää se, että siirtymäkausi alkaa siitä hetkestä, josta alkaen yritystä vaaditaan raportoimaan kestävyystiedot direktiivien 2013/34/EU ja (EU) 2022/2464 mukaisesti.

(14) Joissakin olosuhteissa yritysten olisi voitava kestävyysraportointivaatimuksia soveltaessaan jättää antamatta tiettyjä tietoja, jollei varmennuksesta muuta johdu. Tällaisia olosuhteita olisi tarkennettava ja selkeytettävä. Ensinnäkin kestävyystietojen julkistaminen voisi tietyissä tapauksissa vahingoittaa vakavasti yrityksen kaupallista asemaa. Tällaisissa tapauksissa yrityksen olisi voitava jättää antamatta tällaiset tiedot edellyttäen, että tietojen antamatta jättämistä koskevat erityisedellytykset täyttyvät, jotta voidaan varmistaa, että tällaiset tapaukset pysyvät poikkeuksellisina ja että myös raportoitujen kestävyystietojen käyttäjien edut suojataan asianmukaisesti. Tässä yhteydessä siitä, että kolmansien maiden yritysten ei edellytetä raportoivan samoja tietoja, ei aiheudu vakavaa vahinkoa kyseisen kolmannen maan raportoivien yritysten kaupalliselle asemalle. Toiseksi yritysten olisi voitava jättää antamatta tietoja henkisestä pääomasta, teollis- ja tekijänoikeuksista, taitotiedosta, teknologisesta tiedosta tai innovoinnin tuloksista, joita voitaisiin pitää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2016/943⁸ määriteltyinä liikesalaisuuksina. Kolmanneksi yritysten olisi voitava jättää antamatta turvaluokiteltuja tietoja. Lisäksi saattaa olla tietoja, jotka olisi pidettävä luottamuksellisina syistä, jotka eivät liity kaupalliseen haittaan, liikesalaisuuteen tai tietosuojaluokitukseen. Yritysten olisi erityisesti voitava vapaasti jättää antamatta tietoja, jotka on suojattava luvattomalta pääsylvältä tai ilmitulolta muun unionin säädösten tai kansallisen oikeuden nojalla. Kestävyysraportointivaatimuksissa ei myöskään olisi velvoitettava yrityksiä julkistamaan tietoja, jotka loukkaisivat luonnollisten henkilöiden yksityisyyttä tai vaarantaisivat luonnollisten tai oikeushenkilöiden turvallisuuden. Tämä on erityisen tärkeää nykyisessä geopoliittisessa tilanteessa. Erityisesti puolustusalan yritykset tarvitsevat harkintavaltaa kieltäytyä antamasta sellaisia arkaluonteisia tietoja, joiden julkistaminen voisi vaarantaa niiden oman turvallisuuden tai muiden oikeushenkilöiden, mukaan lukien jäsenvaltiot, turvallisuuden.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/943, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja ilmaisemiselta (EUVL L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

- (15) Direktiivin 2013/34/EU 29 c artiklan 1 kohdalla annetaan komissiolle valta hyväksyä rajoitettuja kestävyysraportointistandardeja, joilla täsmennetään mitkä tiedot kyseisen direktiivin 19 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettua poikkeusta hyödyntävien pienten ja keskisuurten yritysten, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten, vakuutusalan kytkösyriyten ja jälleenvakuutusalan kytkösyriyten on raportoitava. Koska tällä direktiivillä jätetään pienet ja keskisuuret yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, kestävyysraportointijärjestelmän ulkopuolelle, komissiolle annettu valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa säädetään kyseisiä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevista kestävyysraportointistandardeista, olisi peruutettava. Viittaukset direktiivin 2013/34/EU 29 c artiklaan olisi vastaavasti poistettava mainitusta direktiivistä.
- (16) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 7 kohdan mukaan mikroyrityksiä lukuun ottamatta pienet ja keskisuuret yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, voivat jättäytyä kestävyysraportointijärjestelmän ulkopuolelle sen kahden ensimmäisen soveltamisvuoden ajaksi. Koska tällä direktiivillä jätetään pienet ja keskisuuret yritykset kestävyysraportointijärjestelmän ulkopuolelle, säännös, joka mahdollistaa raportoinnin ulkopuolelle jättäytymisen kahden vuoden ajaksi, olisi kumottava.

- (17) Direktiivin 2013/34/EU 29 a artiklan 1 kohdassa edellytetään, että tietyn kokoisten konsernien emoyritykset laativat ja julkaisevat kestävyysraportoinnin konsernin tasolla. Holdingyhtiöiden tapauksessa on kuitenkin aiheellista lisätä joustoa. Erityisesti silloin, kun kyseisen kokoinen konserni on olemassa ainoastaan holdingyhtiön hajautettujen sijoitusten perusteella, konsolidoituun raportointiin saattaa liittyä käytännön hankaluuksia ja rasitteita ja siitä saattaa olla vain rajallisesti hyötyä muille markkinatoimijoille. Näin ollen niiden holdingyhtiöiden, jotka ovat tällaisten konsernien emoyrityksiä, olisi voitava valita, raportoivatko ne konsolidoidut kestävyystiedot vai jättävätkö ne tällaiset tiedot antamatta. Kyseinen vaihtoehto olisi rajattava tarkasti sen tavoitteen huomioon ottaen. Sitä olisi sovellettava ainoastaan silloin, kun emoyritys täyttää holdingyhtiön määritelmän, mukaan lukien edellytys olla osallistumatta itse välittömästi tai välillisesti tytäryritysten johtamiseen muuten kuin osakkeenomistajalle kuuluvia oikeuksia käyttämällä. Kyseisiin oikeuksiin sisältyy oikeus äänestää yleisissä yhtiökokouksissa, jotka voisivat kansallisten yhtiöoikeussääntöjen mukaan liittyä muun muassa niiden yritysten hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäsenten nimittämiseen, joissa osuudet ovat, jotta voidaan varmistaa kyseisten sijoitusten asianmukainen valvonta ja suoja. Holdingyhtiöillä olisi lisäksi oltava kyseinen vaihtoehto ainoastaan silloin, kun niillä on osuuksia yrityksissä, joiden liiketoimintamallit ja toiminta ovat riippumattomia toisistaan. Tämä sulkee pois tapaukset, joissa holdingyrityksen tytäryhtiöt ovat liiketoimintansa kautta tiiviisti kytköksissä toisiinsa, esimerkiksi silloin, kun yhden tytäryrityksen toiminta mahdollistaa toisen tytäryrityksen toiminnan tai suoraan tukee sitä. Kyseisen vaihtoehdon ei olisi myöskään vaikutettava mihinkään raportointivelvoitteisiin, joita saatetaan soveltaa konsernin muihin yrityksiin, esimerkiksi jos konsernin jokin yritys kuuluu itsessään direktiivin 2013/34/EU 19 a tai 29 a artiklan soveltamisalaan.

- (18) Direktiivissä (EU) 2022/2464 edellytetään, että tietyt yritykset raportoivat kestävyystiedot pakollisten eurooppalaisten kestävyysraportointistandardien (ESRS) mukaisesti. Komissio hyväksyi heinäkuussa 2023 ensimmäisen ESRS-standardikokonaisuuden. Jotta kestävyysraportointia voitaisiin yksinkertaistaa ja keventää pikaisesti, komissio antaa kuuden kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta delegoidun säädöksen, jolla tarkistetaan ensimmäistä ESRS-standardikokonaisuutta ESRS-standardien uudistamiseksi merkittävästi i) poistamalla ne tietopisteet, joita pidetään vähiten tärkeinä yleisen kestävyysraportoinnin kannalta; ii) painottamalla mahdollisuuksien mukaan määrällisiä tietopisteitä tekstikenttien sijasta; iii) erottamalla selvemmin toisistaan pakolliset ja vapaaehtoiset tietopisteet; iv) antamalla selkeät ohjeet siitä, miten olennaisuusperiaatetta sovelletaan, jotta varmistetaan, että yritysten edellytetään ilmoittavan ainoastaan olennaiset tiedot, ja vähennetään riskiä siitä, että varmennuspalvelujen tarjoajat kannustavat tahattomasti yrityksiä ilmoittamaan tietoja, jotka eivät ole tarpeellisia, tai osoittavat liiallisia resursseja olennaisuuden arviointiprosessiin; v) parantamalla johdonmukaisuutta muiden unionin säädösten kanssa, mukaan lukien rahoituspalvelulainsäädäntö; ja vi) ottamalla mahdollisimman suuressa määrin huomioon yhteentoimivuuden maailmanlaajuisten kestävyysraportointistandardien kanssa. Tarkistuksella selkeytetään epäselviksi katsottuja säännöksiä ja yksinkertaistetaan standardien rakennetta ja esitystapaa. Sillä tehdään myös muita muutoksia, joita saatetaan pitää ensimmäisen ESRS-standardikokonaisuuden soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella tarpeellisina. Kestävyysraportointistandardeissa olisi myös otettava huomioon vaikeudet, joita yritykset saattavat kohdata kerätessään tietoja arvoketjunsa kaikilta toimijoilta, erityisesti toimijoilta, joihin ei sovelleta kestävyysraportointivaatimuksia, sekä kehittyvien markkinoiden ja talouksien toimittajilta.

- (19) Kun konsernin kokoonpano muuttuu tilivuoden aikana yritysostojen tai yritysten sulautumisten vuoksi, kyseisten yritysten sisällyttäminen saman tilivuoden kestävyysraportointiprosessiin saattaa viedä enemmän aikaa ja aiheuttaa hallinnollisia haasteita. Sen vuoksi on aiheellista antaa konsernin kestävyysraportointivaatimusten alaiselle emoyritykselle mahdollisuus lykätä kestävyysraportointia tällaisten vastikään ostettujen tai sulautettujen yritysten osalta seuraavaan tilivuoteen. Lisäksi, kun yritys lähtee yritys konsernista tilivuoden aikana, olisi suhteetonta vaatia konsernin kestävyysraportointivaatimusten alaista emoyritystä antamaan kestävyystietoja kyseisestä yrityksestä samalta tilivuodelta. Sen vuoksi on aiheellista antaa kyseiselle emoyritykselle mahdollisuus olla sisällyttämättä konsernin toimintakertomukseen kyseiseltä tilivuodelta yritys konsernista lähtenyttä yritystä koskevia kestävyystietoja. Kun otetaan huomioon, että tietyillä ostettuihin tai sulautettuihin taikka konsernista lähteneisiin yrityksiin vaikuttavilla tapahtumilla saattaa silti olla vaikutusta konsernin kestävyysseikkoihin kohdistuviin vaikutuksiin tai niihin liittyviin riskeihin tai mahdollisuuksiin, on aiheellista vaatia sellaista emoyritystä, joka päättää olla antamatta kyseisiä yrityksiä koskevia kestävyystietoja joltakin tilivuodelta, ilmoittamaan nämä merkittävät tapahtumat konsernin toimintakertomuksessaan.

- (20) Direktiivin 2013/34/EU 29 b artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä delegoiduilla säädöksillä alakohtaisia raportointistandardeja, joiden ensimmäinen kokonaisuus on määrä hyväksyä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2026. Jotta vältetään kasvattamasta niiden tietopisteiden määrää, joka yrityksiä vaaditaan raportoimaan, kyseinen siirretty valta olisi kumottava. Sen mukaan, onko tähän tarvetta yrityksissä, joihin sovelletaan direktiivissä 2013/34/EU vahvistettuja kestävyysraportointivaatimuksia, komissio voisi tukea yrityksiä antamalla alakohtaista ohjeistusta, jolla havainnollistetaan ja helpotetaan ESRS-standardien soveltamista tietyllä alalla, mukaan lukien ohjeistus sellaisen kaksinkertaisen olennaisuuden arvioinnin suorittamisesta, jolla pyritään määrittämään kestävyysseikkoja, jotka todennäköisesti ovat tietyllä alalla toimivalle keskivertoyritykselle olennaisia. Tällaisten ohjeiden olisi perustuttava asiaankuuluvien sidosryhmien kuulemisiin. Tarvittaessa voitaisiin ottaa huomioon asiaa koskevat kansainväliset standardit.

- (21) Direktiivin 2013/34/EU 29 b artiklan 4 kohdassa edellytetään, että kestävyysraportointistandardeissa ei aseteta tiedonantovaatimuksia, jotka edellyttäisivät, että yritykset hankkivat arvoketjussaan olevilta pieniltä ja keskisuurilta yrityksiltä enemmän tietoja kuin mitä on annettava sellaisia pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevien kestävyysraportointistandardien nojalla, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla. Koska tällä direktiivillä jätetään pienet ja keskisuuret yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, kestävyysraportointijärjestelmän ulkopuolelle, ja jotta voidaan keventää sellaisten arvoketjun yritysten raportointitaakkaa, joiden ei tarvitse raportoida toimintansa kestävydestä, kestävyysraportointistandardeissa ei olisi asetettava tiedonantovaatimuksia, jotka edellyttäisivät, että yritykset hankkivat arvoketjunsä yrityksiltä, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, enemmän tietoja kuin mitä on annettava vapaaehtoisesti käytettävien kestävyysraportointistandardien nojalla yrityksissä, joiden ei tarvitse raportoida toimintansa kestävydestä.

(22) Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoitu säädös, jossa säädetään suojatuissa yrityksissä vapaaehtoisesti käytettävistä kestävyysraportointistandardeista. Kyseisten standardien olisi oltava oikeasuhteisia ja merkityksellisiä kyseisten yritysten valmiuksiin ja ominaisuuksiin ja oikeasuhteisia niiden toiminnan laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden. Myös sellaiset muut yritykset, joiden ei tarvitse raportoida kestävyystietoja, olisi voitava hyödyntää kyseisiä standardeja. Vapaaehtoisesti käytettävissä kestävyysraportointistandardeissa olisi käytettävä yksinkertaistettua kieltä, ja niissä olisi otettava huomioon ”pienet ensin” -periaate sekä käytettävä modulaarisuutta, joka mahdollistaa tietojen joustavan antamisen ja siinä etenemisen. Vapaaehtoisesti käytettävissä kestävyysraportointistandardeissa olisi otettava mahdollisimman suuressa määrin huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009⁹. Kyseisissä standardeissa olisi mahdollisuuksien mukaan myös täsmennettävä rakenne, jota on noudatettava kyseisten tietojen esittämisessä. Ennen kuin komissio hyväksyy vapaaehtoisesti käytettävät kestävyysraportointistandardit, ne yritykset, jotka raportoivat kestävyystietoja vapaaehtoisesti, voivat vapaasti tehdä sen noudattaen komission suositusta (EU) 2025/1710¹⁰, joka perustuu EFRAgin laatimaan pk-yrityksiä koskevaan vapaaehtoiseen standardiin (VSME-standardi). Jatkuvuuden ja oikeasuhteisuuden varmistamiseksi komission delegoidulla säädöksellä hyväksymien vapaaehtoisesti käytettävien kestävyysraportointistandardien olisi perustuttava kyseiseen suositukseen.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1221/oj>).

¹⁰ Komission suositus (EU) 2025/1710, annettu 30 päivänä heinäkuuta 2025, pienten ja keskisuurten yritysten vapaaehtoisesta kestävyysraportointistandardista (EUVL L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

- (23) Jotta voidaan varmistaa, että vapaaehtoisesti käytettävät kestävyysraportointistandardit pysyvät kestävyysraportoinnin kannalta merkityksellisen kehityksen tasalla, komission olisi tarkasteltava kyseisiä standardeja uudelleen vähintään joka neljäs vuosi. Komission olisi kyseistä uudelleentarkastelua tehdessään otettava asianmukaisesti huomioon kestävyysraportoinnin kannalta merkityksellinen kehitys sekä se, pystyvätkö yritykset standardien avulla saavuttamaan merkityksellisiä tavoitteita, kuten i) antamaan tietoja, jotka täyttävät sellaisten yritysten tietotarpeet, jotka pyytävät kestävyystietoja toimittajiltaan; ii) antamaan tietoja, jotka täyttävät rahoituslaitosten ja sijoittajien tietotarpeet ja siten helpottavat yritysten rahoituksen saantia; iii) parantamaan kestävyysseikkojen, kuten tapauksen mukaan ympäristö- ja sosiaalinaluekohtien, esimerkiksi ympäristön pilaantumisen ja työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden, hallintaa tavalla, joka lujittaa yritysten kilpailukykyä ja häiriönsietokykyä; ja iv) edistämään kestävämpää ja osallistavampaa talousjärjestelmää. Jos kyseisiä tavoitteita ei saavuteta, komission olisi muutettava standardeja vastaavasti.

- (24) Direktiivin 2013/34/EU 29 d artiklassa yritysten, joihin sovelletaan kyseisen direktiivin 19 a ja 29 a artiklassa vahvistettuja vaatimuksia, edellytetään laativan toimintakertomuksensa tai konserninsa toimintakertomuksen komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/815¹¹ 3 artiklassa määritetyssä sähköisessä raportointimuodossa sekä merkitsevän kestävyysraportointinsa, myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852¹² 8 artiklan mukaisesti annettavat tiedot, tunnisteilla noudattaen mainitussa delegoidussa asetuksessa määritettyä sähköistä raportointimuotoa tapauksen mukaan. Jotta tilanne olisi yrityksille selkeä, olisi täsmennettävä, että ennen kuin tällaiset kestävyysraportoinnin merkintäsäännöt hyväksytään komission delegoidulla asetuksella (EU) 2019/815, yritysten ei olisi vaadittava merkitsevän kestävyysraportointiaan tunnisteilla.

¹¹ Komission delegoitu asetukset (EU) 2019/815, annettu 17 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY täydentämisestä yhtenäisen sähköisen raportointimuodon määrittämistä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

- (25) Direktiivin 2013/34/EU 33 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet ovat yhteisesti vastuussa sen varmistamisesta, että tietyt asiakirjat laaditaan ja julkaistaan kyseisen direktiivin vaatimusten mukaisesti.
- Joustavuuden lisäämiseksi yritysten kannalta ja niiden raportointitaakan keventämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenten yhteinen vastuu mainitun direktiivin vaatimusten noudattamisesta toimintakertomuksen digitalisoinnin osalta rajoittuu toimintakertomuksen julkaisemiseen yhtenäisessä sähköisessä raportointimuodossa ja sen sisältämän kestävyysraportoinnin merkitsemiseen tunnisteilla.

- (26) Direktiivin 2013/34/EU 40 a artiklan 1 kohdan neljännen ja viidennen alakohdan mukaan sellaisen kolmannen maan yrityksen, jonka nettoliikevaihto unionissa on yli 150 000 000 euroa, tiettyjen unionissa sijaitsevien tytäryritysten tai, jos tällaisia tytäryrityksiä ei ole, kolmannen maan yrityksen unionissa sijaitsevan sivuliikkeen, jonka nettoliikevaihto on yli 40 000 000 euroa, on määrä julkaista ja asettaa saataville kestävyystiedot kolmannen maan yrityksen konsernin tasolla tai, jos yritys ei kuulu konserniin, kolmannen maan yrityksen tasolla. Jotta voitaisiin lievittää kolmansien maiden yrityksiin kohdistuvaa taakkaa samassa suhteessa kuin kevennetään niihin yrityksiin kohdistuvaa taakkaa, joihin sovelletaan mainitun direktiivin 19 a ja 29 a artiklaa, kolmannen maan yrityksen nettoliikevaihdon raja-arvo olisi nostettava 150 000 000 eurosta 450 000 000 euroon. Tämän lisäksi taakan keventämisen vuoksi myös direktiivin 2013/34/EU soveltamisalaan kestävyysraportoinnin osalta kuuluvan kolmannen maan yrityksen tytäryrityksen ja tällaisten tytäryritysten ja sivuliikkeiden kolmannen maan sivuliikkeen kokoa olisi mukautettava. Kolmannen maan tytäryrityksen ja kolmannen maan yrityksen sivuliikkeen koko olisi vahvistettava siten, että rajana on 200 000 000 euroa. Kolmannen maan yrityksen tytäryrityksen tai kolmannen maan yrityksen sivuliikkeen 40 a artiklan mukaiset raportointivaatimukset poikkeavat kolmansien maiden yritysten 19 a ja 29 a artiklan mukaisista raportointivaatimuksista. Kyseisen 40 a artiklan soveltamisalaan kuuluvan kolmannen maan yrityksen tytäryritystä tai kolmannen maan yrityksen sivuliikettä vaaditaan ainoastaan julkaisemaan ja asettamaan saataville kolmannen maan yrityksen toimittama kestävyysraportti, kun taas 19 a ja 29 a artiklan soveltamisalaan kuuluvia yrityksiä vaaditaan raportoimaan omasta puolestaan. Sen vuoksi ei ole tarpeen soveltaa samoja raja-arvoja määriteltäessä 40 a artiklan mukaisten raportointivaatimusten alaisten tytäryritysten tai sivuliikkeiden kokoa ja määriteltäessä 19 a ja 29 a artiklan mukaisten raportointivaatimusten alaisten yritysten kokoa. Lisäksi jotta voitaisiin myös varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset, niiden kolmansien maiden emoyritysten, jotka ovat holdingyrityksiä, joiden tytäryritysten liiketoimintamallit ja toiminta ovat toisistaan riippumattomat, olisi saatava olla julkaisematta ja asettamatta saataville kestävyysraporttia 40 a artiklan mukaisesti.

- (27) Jotta voitaisiin varmistaa, että yritykset voivat tutustua direktiivissä 2013/34/EU tarkoitettujen pakollisten ja vapaaehtoisesti käytettävien kestävyysraportointistandardien soveltamista koskeviin käytännön tietoihin, ja keventää kyseisten kestävyysraportointistandardien soveltamiseen liittyvää taakkaa, komission olisi tarjottava tätä varten erillinen verkkoportaali. Erillisessä verkkoportaalissa olisi annettava pääsy kyseisiin kestävyysraportointistandardeihin liittyvään tietoon, ohjeistukseen ja tukeen, mukaan lukien asiaan liittyvät mallit. Erillinen verkkoportaali olisi liitettävä jäsenvaltioiden verkossa tarjoamiin tukitoimenpiteisiin, jos sellaisia on olemassa, jotta voidaan ottaa huomioon kansalliset tilanteet.
- (28) Jotta voitaisiin vähentää yrityksille kestävyysraportointivaatimuksista aiheutuvaa, pääasiassa tiedonkeruuseen, tiedonkäsittelyyn ja yritysten väliseen tiedonvaihtoon liittyvää hallinnollista rasitetta, komission olisi esitettävä kertomus aloitteista, joiden avulla yritysten on mahdollista kerätä, käsitellä ja vaihtaa tietoa suojatusti, saumattomasti ja automaattisesti. Tähän olisi sisällyttävä yhdenmukaistettujen, standardoitujen ja jäseneltyjen digitaalisten tietomuotojen tarjoaminen tehokasta yritysten välistä toimintadatan, kuten sähköisten laskujen tai digitaalisten VSME-raporttien, jakamista varten, teknisten vähimmäisvaatimusten vahvistaminen kestävyystietojen hallintaan ja raportointiin käytettyjä digitaalisia järjestelmiä varten yhteentoimivuuden varmistamiseksi, luotettavan ja pätevän datan saatavuuden varmistaminen sekä sen varmistaminen, että dataa on mahdollista jakaa avoimen ja yhteisen unionin datanvaihtoinfrastruktuurin kautta.

- (29) Jotta voitaisiin mukauttaa niitä nettoliikevaihdon raja-arvoja, joiden perusteella yrityksiin sovelletaan kestävyysraportointivaatimuksia, koska ajan saatossa inflaatio murentaa niiden reaaliarvon, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio kuulee valmistelutyön aikana asianmukaisia tahoja, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa¹³ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (30) Direktiivin (EU) 2022/2464 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa täsmennetään yrityksen koon mukaan määritetyt päivämäärät, joista alkaen jäsenvaltioiden on sovellettava direktiivissä 2013/34/EU säädettyjä kestävyysraportointivaatimuksia. Kun otetaan huomioon, että kestävyysraportointivaatimuksia sovelletaan ainoastaan yrityksiin, joiden nettoliikevaihto on yli 450 000 000 euroa ja joilla on tilivuoden aikana, tapauksen mukaan konsernin tasolla, keskimäärin yli 1 000 työntekijää, soveltamispäivien määrittämisperusteita olisi mukautettava ja viittaus pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, olisi poistettava.

¹³ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj.

- (31) On tärkeää taata oikeusvarmuus yrityksiin sovellettavien kestävyysraportointivaatimusten soveltamisalan supistamisen osalta, erityisesti kun on kyse asiaa koskevien säännösten henkilöllisestä soveltamisalasta kunakin ajankohtana. Näin ollen direktiivin (EU) 2022/2464 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdtaa, joka koskee mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa ensimmäistä yritysten joukkoa, olisi muutettava rajoittamalla sen soveltaminen 1 päivää tammikuuta 2024 seuraaviin kolmeen tilivuoteen. Tilivuosiin, jotka alkavat aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 2027, olisi sovellettava direktiivin (EU) 2022/2464 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdtaa, joka koskee mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa toista yritysten joukkoa. Näin ollen yritykset, jotka kuuluvat kyseisen direktiivin 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamisalaan mutta eivät sen b alakohdan soveltamisalaan, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tällä direktiivillä, jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle 1 päivänä tammikuuta 2027 tai sen jälkeen alkavista tilivuosista alkaen. Taakan keventämiseksi mahdollisimman nopeasti jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava vapauttaa tällaiset yritykset raportointivelvoitteista 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana alkavien tilivuosien osalta. Jäsenvaltioita vaaditaan panemaan kyseinen poikkeus täytäntöön tavalla, jolla varmistetaan oikeusvarmuuden periaatteen noudattaminen.

- (32) Direktiivin (EU) 2022/2464 5 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa täsmennetään liikkeeseenlaskijan koon mukaan määritetyt päivämäärät, joista alkaen jäsenvaltioiden on sovellettava direktiivissä 2004/109/EY säädettyjä kestävyysraportointivaatimuksia. Kun otetaan huomioon, että kestävyysraportointivaatimuksia sovelletaan ainoastaan yrityksiin, joiden nettoliikevaihto on yli 450 000 000 euroa ja joilla on tilivuoden aikana, tapauksen mukaan konsernin tasolla, keskimäärin yli 1 000 työntekijää, soveltamispäivien määrittämisperusteita olisi mukautettava ja viittaus pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla, olisi poistettava.

(33) On tärkeää taata oikeusvarmuus liikkeeseenlaskijoihin sovellettavien kestävyysraportointivaatimusten soveltamisalan supistamisen osalta, erityisesti kun on kyse asiaa koskevien säännösten aineellisesta soveltamisalasta kunakin ajankohtana. Näin ollen direktiivin (EU) 2022/2464 5 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan a alakohtaa, joka koskee mainitun direktiivin henkilölliseen soveltamisalaan kuuluvaa ensimmäistä liikkeeseenlaskijoiden joukkoa, olisi muutettava rajoittamalla sen soveltaminen 1 päivää tammikuuta 2024 seuraaviin kolmeen tilivuoteen. Tilivuosiin, jotka alkavat aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 2027, olisi sovellettava direktiivin (EU) 2022/2464 5 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan b alakohtaa, joka koskee mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa toista liikkeeseenlaskijoiden joukkoa. Näin ollen liikkeeseenlaskijat, jotka kuuluvat kyseisen direktiivin 5 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan a alakohdan soveltamisalaan mutta eivät sen b alakohdan soveltamisalaan, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tällä direktiivillä, jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle 1 päivänä tammikuuta 2027 tai sen jälkeen alkavista tilivuosista alkaen. Taakan keventämiseksi mahdollisimman nopeasti jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava vapauttaa tällaiset liikkeeseenlaskijat raportointivelvoitteista 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana alkavien tilivuosien osalta. Jäsenvaltioita vaaditaan panemaan kyseinen poikkeus täytäntöön tavalla, jolla varmistetaan oikeusvarmuuden periaatteen noudattaminen.

- (34) Kestävyysraportointivelvoitteiden alaisten yritysten soveltamisalaan tehtävän muutoksen vuoksi direktiivin (EU) 2022/2464 säännöksiä olisi mukautettava. Jotta voitaisiin varmistaa unionin tavoite mahdollistaa yritysten kestävyyttä koskevien riittävien tietojen julkistaminen, komission olisi arvioitava direktiivin (EU) 2022/2464 soveltamisalan, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, tarkoituksenmukaisuutta. On aiheellista perustaa kyseinen uudelleentarkastelu erityisesti analyysiin yhtäältä tarpeista vauhdittaa kestävyystietojen avulla yksityisiä investointeja unionin vihreän kehityksen ohjelman tavoitteisiin ja toisaalta kestävyysraportoinnin vaikutuksesta unionin yritysten kilpailukykyyn. On niin ikään tärkeää, että uudelleentarkastelussa otetaan huomioon kehitetyt parhaat käytännöt ja yritysten tosiasiallinen valmiustaso toimittaa direktiivin (EU) 2022/2464 mukaisia kestävyystietoja. Tätä varten ja suhteellisuusperiaatteen huomioon ottaen komission on soveltamisalan mahdollista laajentamista harkittaessa tärkeää harkita, olisiko kyseistä laajentamista tasapainotettava mahdollisuudella ottaa käyttöön yksinkertaistettu raportointijärjestelmä.
- (35) Direktiivi (EU) 2024/1760 ei ole peruste heikentää kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksissa, joita sovelletaan kyseisen direktiivin antamishetkellä, säädettyä tiettyjen oikeuksien ja etujen suojelun tasoa. Tämän ei kuitenkaan olisi estettävä jäsenvaltioita direktiivin (EU) 2024/1760 täytäntöönpanon yhteydessä mukauttamasta yritysten kestävästä toiminnasta koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annettua kansallista lainsäädäntöä, jota sovelletaan kyseisen direktiivin antamishetkellä, jotta voidaan edistää niiden lainsäädännön yhdenmukaistamista sen kanssa tai varmistaa tämä, erityisesti lainsäädännön soveltamisalan osalta.

- (36) Direktiivin (EU) 2024/1760 tarkoituksena ei ole luoda kattavaa kehystä ihmisoikeuksien tai ympäristön suojelemiseksi yritysten toiminnan yhteydessä. Sen sijaan sillä pyritään yhdenmukaistamaan kansallista lainsäädäntöä, joka koskee tällaisten yritysten yleisiä huolellisuusvelvoitteita ja niihin liittyvää vastuuta, ja siten varmistamaan, että sisämarkkinoilla toimivat yritykset edistävät kestävästä kehitystä.
- Huolellisuusvelvoiteprosessit pikemminkin täydentävät niitä oikeudellisia erityisvelvoitteita, joilla suojellaan suoraan tai välillisesti ihmisoikeuksia tai ympäristöä, kuin korvaavat ne. Kyseisiä oikeudellisia erityisvelvoitteita ovat muun muassa työ-, työaika- ja tasa-arvolainsäädännöstä, työterveys- ja työturvallisuuslainsäädännöstä, mukaan lukien vaarallisten aineiden käsittely, rakennusnormit ja kaavoituslait sekä tuote- tai elintarviketurvallisuuslait, johtuvat velvoitteet. Kaikki tällaiset oikeudelliset velvoitteet jäävät direktiivin (EU) 2024/1760 soveltamisalan ulkopuolelle, paitsi siltä osin kuin niissä säädetään yleisistä huolellisuusvelvoitteista. Oikeusvarmuuden lisäämiseksi ja sen varmistamiseksi, että tarvittava sääntelyvapaus säilytetään nimenomaisesti, direktiiviä (EU) 2024/1760 olisi muutettava direktiivin soveltamisalan rajaamiseksi selkeämmin.

(37) Direktiivissä (EU) 2024/1760 asetetaan tietyille yrityksille laaja-alaisia huolellisuusvelvoitteita. Tämän vuoksi sen soveltamisala rajoittuu erityisen suuriin yrityksiin. Selvityksessä ”Euroopan kilpailukyvyn tulevaisuus” todettiin kuitenkin, että huolellisuusvelvoitekehys on ”merkittävä sääntelytaakan lähde”, ja todettiin tältä osin, että ”on tarpeen ottaa paremmin huomioon niiden yritysten koko, joihin sääntely vaikuttaa”. Lisäksi direktiivillä (EU) 2024/1760 voidaan parhaiten saavuttaa sen tavoitteet, jotka koskevat kaikkein suurimpia yrityksiä, joilla on suurin vaikutus arvoketjuunsa, suurin vaikutus ihmisoikeuksiin ja ympäristöön sekä suurimmat resurssit huolellisuusvelvoitteen asianmukaiseen soveltamiseen. Kaikista näistä syistä ja keskeisen yksinkertaistamistavoitteen mukaisesti direktiivin (EU) 2024/1760 soveltamisalaa olisi supistettava. Säädetty 450 000 000 euron raja-arvo olisi nostettava 1 500 000 000 euroon ja 1 000 työntekijän raja-arvo 5 000 työntekijään. Vastaavasti franchising- tai lisenssisopimuksia tehneiden yritysten raja-arvot olisi nostettava 75 000 000 euroon rojaltien ja 275 000 000 euroon nettoliikevaihdon osalta.

(38) Direktiivin (EU) 2024/1760 4 artiklan 1 kohdassa jäsenvaltioita kielletään ottamasta käyttöön kansallisessa lainsäädännössään kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvalla alalla säännöksiä, joissa säädetään kyseisessä direktiivissä säädetyistä erityissäännöksistä poikkeavista ihmisoikeuksia ja ympäristöä koskevista huolellisuusvelvoitteista. Jotta voidaan varmistaa, että jäsenvaltiot eivät mene kyseistä direktiiviä pidemmälle, ja välttää sellaisen hajanaisen sääntely-ympäristön syntyminen, joka aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta ja tarpeetonta rasitetta, direktiiviin (EU) 2024/1760 sisältyvät täyttä yhdenmukaistamista koskevat säännökset olisi laajennettava koskemaan muita säännöksiä, joilla säännellään huolellisuusvelvoiteprosessin keskeisiä näkökohtia. Tähän sisältyvät erityisesti tunnistamisvelvollisuus, velvollisuus priorisoida haitalliset vaikutukset, velvollisuudet korjata haitalliset vaikutukset, jotka on tunnistettu tai olisi pitänyt tunnistaa, velvollisuus asettaa saataville valitus- ja ilmoitusmekanismi, velvollisuus valvoa huolellisuusvelvoitetta koskevia toimenpiteitä ja velvollisuus raportoida mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvista seikoista. Samalla jäsenvaltioiden olisi jatkossakin annettava ottaa käyttöön tiukempia säännöksiä, joilla säännellään muita näkökohtia, tai huolellisuusvelvoitetta koskevia säännöksiä, jotka ovat täsmällisempiä tavoitteen tai soveltamisalan osalta. Tällaisiin säännöksiin sisältyvät kansallisen lainsäädännön säännökset, joilla säännellään toiminnan tiettyjä haitallisia vaikutuksia tai tiettyjä toiminta-aloja, jotta saavutetaan erilainen ihmisoikeuksien, työhön liittyvien ja sosiaalisten oikeuksien sekä ympäristön ja ilmaston suojelun taso. Oikeusvarmuuden lisäämiseksi ja tarvittavan sääntelyvapauden takaamiseksi erityisesti sellaisten kehitymässä olevien erityisten riskien osalta, joihin liittyvillä huolellisuusvelvoitteilla saattaa olla merkitystä, olisi selvennettävä, että tällaisiin säännöksiin sisältyvät tiettyjä tuotteita, palveluja tai tilanteita koskevat huolellisuusvelvoitteet. Sitä vastoin tällaisia säännöksiä eivät ole kansalliset säännöt, jotka ulottuvat tiettyä tavoitetta tai alaa pidemmälle ja joilla esimerkiksi säännellään huolellisuusvelvoiteprosessia yleisesti tai säännellään huolellisuusvelvoitetta koko alalla.

(39) Direktiivin (EU) 2024/1760 5 artiklassa jäsenvaltiot veloitetaan varmistamaan, että tietynkokoiset suuret yritykset noudattavat ihmisoikeuksia ja ympäristöä koskevaa huolellisuusvelvoitetta. Kyseisen direktiivin 8 artiklassa edellytetään, että kyseiset yritykset toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet tunnistaakseen haitalliset vaikutukset ja arvioidakseen niitä, ottaen huomioon asiaankuuluvat riskitekijät. Yrityksiä olisi vaadittava suorittamaan yksinomaan kohtuullisesti saatavilla olevien tietojen perusteella selvitystyö, jossa tunnistetaan niiden oman, niiden tytäryritysten ja niiden toimintaketjuihin liittyvissä tapauksissa niiden liikeyhteisöjen toiminnan yleiset alat, joilla haitallisia vaikutuksia todennäköisimmin esiintyy. Yritykset eivät selvitystyötä suorittaessaan ole velvollisia järjestelmällisesti tunnistamaan haitallisia vaikutuksia yhteisötasolla, vaan niitä vaaditaan pikemminkin selvittämään yleisiä aloja. Selvitystyössä yritysten olisi turvauduttava yksinomaan sellaisiin tietoihin, jotka ovat kohtuudella niiden saatavilla, mikä pääsääntöisesti sulkee pois tietojen pyytämisen liikeyhteisöiltä. Yrityksillä on silti joustovaraa arvioitaessa, mitkä tiedot ovat kohtuudella niiden saatavilla.

(40) Selvitystyön tulosten perusteella yrityksiä olisi vaadittava suorittamaan perusteellinen arviointi niillä aloilla, joilla haitallisten vaikutusten on tunnistettu olevan todennäköisimpiä ja vakavimpia. Yritysten ei olisi edellytettävä pyytävän tietoja liikekumppaneilta, jos todennäköisiä ja vakavia riskejä ei ole tunnistettu. Perusteellisessa arvioinnissa olisi pyrittävä saamaan tarkkoja ja luotettavia tietoja erityisesti tunnistettujen haitallisten vaikutusten luonteesta, laajuudesta, syistä, vakavuudesta ja todennäköisyydestä, jotta yritys voi tapauksen mukaan suorittaa tunnistettujen tosiasiallisten tai mahdollisten haitallisten vaikutusten priorisoinnin direktiivin (EU) 2024/1760 mukaisesti ja toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä puuttuakseen näihin vaikutuksiin kyseisen direktiivin mukaisesti. Lisäjouaston tarjoamiseksi yrityksille, jotka ovat tunnistaneet yhtä todennäköisiä tai yhtä vakavia haitallisia vaikutuksia useilla aloilla, niille olisi annettava mahdollisuus priorisoida sellaisten haitallisten vaikutusten arviointi, joihin liittyy suoria liikekumppaneita. Yritysten edellytetään ainoastaan toteuttavan asianmukaiset toimenpiteet tunnistaa haitalliset vaikutukset. Niiden ei näin ollen tarvitse tunnistaa jokaista haitallista vaikutusta toiminnassaan eikä tytäryritystensä ja liikekumppaneidensa toiminnassa. Joissakin tapauksissa tämä voisi johtaa siihen, että tällaista vaikutusta ei tunnisteta eikä sitä sen vuoksi ehkäistä, lievennetä, lopeteta tai minimoida siitä huolimatta, että yritys on noudattanut direktiivin (EU) 2024/1760 mukaisia velvoitteitaan kaikilta osin. Tästä seuraa, että yrityksille ei määrättäisi seuraamuksia tällaisesta vaikutuksesta kyseisen direktiivin nojalla.

- (41) Jotta voidaan rajoittaa muihin yrityksiin, kuten pieniin ja keskisuuriin yrityksiin ja pieniin midcap-yrityksiin, kohdistuvaa valumavaikutusta, kun tehdään liikekumppaneiden perusteellinen arviointi, direktiivin (EU) 2024/1760 soveltamisalaan kuuluvien yritysten olisi pyydettävä liikekumppaneilta tietoja vain silloin, kun kyseiset tiedot ovat välttämättömiä. On tärkeää, että kaikki pyynnöt ovat kohdennettuja, kohtuullisia ja oikeasuhteisia. Kun on kyse liikekumppaneista, joilla on alle 5 000 työntekijää, yritysten olisi pyydettävä tietoja vain, jos niitä ei voida kohtuudella saada muilla keinoin, kuten yritysten hallussa olevista tiedoista tai muista lähteistä.
- (42) Direktiivin (EU) 2024/1760 8 artiklan 3 kohdassa edellytetään, että jäsenvaltiot varmistavat, että yrityksillä on haitallisten vaikutusten tunnistamiseksi ja arvioimiseksi oikeus käyttää asianmukaisia resursseja, myös riippumattomia raportteja ja kyseisessä direktiivissä säädetyn ilmoitusmekanismin ja valitusmenettelyn kautta kerättyjä tietoja. Yrityksille ja asiaankuuluville liikekumppaneille sääntöjen noudattamisesta aiheutuvan rasitteen keventämiseksi olisi täsmennettävä, että asianmukaisia resursseja voisivat olla myös digitaaliset ratkaisut, toimialakohtaiset aloitteet ja sidosryhmien yhteisaloitteet. Yritysten olisi näin ollen voitava päällekkäisten pyyntöjen välttämiseksi hankkia tarvittavat tiedot toimialakohtaisten aloitteiden tai sidosryhmien yhteisaloitteiden välityksellä. Yrityksillä on kuitenkin edelleen vapaus hankkia tiedot yksittäin.

- (43) Koska haitalliset vaikutukset olisi priorisoitava niiden vakavuuden ja todennäköisyyden mukaan ja niihin olisi puututtava asteittain, yritykselle ei olisi määrättävä seuraamuksia direktiivin (EU) 2024/1760 nojalla, jos kaikkiin sen tunnistamiin haitallisiin vaikutuksiin ei voida puuttua samanaikaisesti ja kaikilta osin.
- (44) Yritykset saattavat joutua tilanteisiin, joissa niiden tuotanto perustuu suurelta osin yhden tai useamman yksittäisen toimittajan tuotantopanoksiin. Etenkin jos tällaisen toimittajan liiketoimintaan liittyy vakavia haitallisia vaikutuksia, kuten lapsityövoiman käyttöä tai merkittävää haittaa ympäristölle, ja yritys on tuloksetta toteuttanut kaikki huolellisuusvelvoitetta koskevat toimenpiteet tällaisten vaikutusten korjaamiseksi, yrityksen olisi viimeisenä keinona keskeytettävä liikesuhde pyrkien kuitenkin yhdessä toimittajan kanssa ratkaisuun käyttäen mahdollisuuksien mukaan mahdollista liikesuhteen keskeyttämisestä johtuvaa suurempaa vipuvaikutusta. Liikesuhteen keskeyttämisen olisi päätyttävä, kun haitalliseen vaikutukseen on puututtu.

- (45) Jotta voidaan vähentää yrityksiin kohdistuvaa rasitetta ja tehdä sidosryhmien osallistumisesta oikeasuhteisempaa, yrityksiä olisi vaadittava olemaan yhteydessä ainoastaan työntekijöihin ja heidän edustajiinsa, ammattiliitot mukaan lukien, sekä yksityishenkilöihin ja yhteisöihin, joiden oikeuksiin tai etuihin yrityksen, sen tytäryritysten ja sen liikekumppaneiden tuotteet, palvelut ja toiminnot vaikuttavat tai voivat vaikuttaa suoraan ja joilla on yhteys huolellisuusvelvoiteprosessin kulloiseenkin vaiheeseen. Tähän kuuluvat esimerkiksi liikekumppaneiden operoimien laitosten läheisyydessä olevat yksityishenkilöt tai yhteisöt, kun saastuminen vaikuttaa niihin suoraan, tai alkuperäisyhteisöt, joiden oikeuksiin hallita maita tai luonnonvaroja vaikuttaa suoraan se, miten liikekumppani hankkii, muokkaa tai muutoin käyttää maata, metsiä tai vesiä. Lisäksi sidosryhmien osallistumista olisi edellytettävä vain huolellisuusvelvoiteprosessin tietyissä osissa, eli vaikutusten tunnistamisvaiheessa, toimintasuunnitelmien laatimisessa ja tehostettujen toimintasuunnitelmien laatimisessa sekä korjaavien toimien suunnittelussa.
- (46) Yritysten hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi komission olisi annettava yleiset huolellisuusvelvoitetta koskevat ohjeet viimeistään 26 päivänä heinäkuuta 2027. Samanaikaisesti direktiivin (EU) 2024/1760 soveltamisen määräaika olisi kaikkien yritysten osalta lykättävä 26 päivään heinäkuuta 2029. Tämän kahden vuoden aikavälin pitäisi olla yrityksille riittävä aika ottaa huomioon komission ohjeisiin sisällytettävä käytännön ohjeistus ja parhaat käytännöt huolellisuusvelvoitetta koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanossa.

- (47) Direktiiviin (EU) 2024/1760 sisältyviä säännöksiä ilmastonmuutoksen hillintää koskevasta siirtymäsuunnitelmasta on pidetty suhteettomina erityisesti yrityksille ja valvontaviranomaisille aiheutuvan hallinnollisen rasitteen vuoksi, ja ne voivat johtaa oikeudelliseen epävarmuuteen. Kyseiset säännökset on tarpeen kumota, jotta voidaan yksinkertaistaa velvoitteita ja tukea kyseisen direktiivin kohdennetumpaa ja tehokkaampaa täytäntöönpanoa.

(48) Direktiivin (EU) 2024/1760 27 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista. Kyseisen direktiivin 27 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että kun jäsenvaltiot päättävät seuraamusten määräämisestä ja, niiden luonteesta ja asianmukaisesta tasosta, niiden on otettava asianmukaisesti huomioon joukko tekijöitä, jotka osoittavat rikkomisen vakavuuden, sekä lieventävät tai raskauttavat tekijät. Kyseisen direktiivin 27 artiklan 4 kohdassa edellytetään, että kun jäsenvaltiot määräävät taloudellisia seuraamuksia, ne perustavat nämä seuraamukset asianomaisen yrityksen maailmanlaajuiseen nettoliikevaihtoon. Kyseinen vaatimus vaikuttaa kuitenkin tarpeettomalta, ja se voitaisiin tulkita virheellisesti vaatimukseksi perustaa taloudelliset seuraamukset yksinomaan tai ensisijaisesti maailmanlaajuiseen nettoliikevaihtoon. Valvontaviranomaiset veloitetaan sen sijaan ottamaan asianmukaisesti huomioon maailmanlaajuinen nettoliikevaihto, tai konserniin kuuluvien yritysten tapauksessa perimmäisen emoyhtiön konsolidoitu maailmanlaajuinen nettoliikevaihto, yhdessä kyseisen direktiivin 27 artiklan 2 kohdassa säädettyjen tekijöiden kanssa, mikä on sopusoinnussa sen vaatimuksen kanssa, että seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Näin ollen vaatimus perustaa taloudelliset seuraamukset maailmanlaajuinen nettoliikevaihtoon olisi poistettava. Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla unionissa, jäsenvaltiot olisi yhdenmukaistamistavoitteen mukaisesti sitä vastoin veloitettava asettamaan taloudellisten seuraamusten yhtenäiseksi enimmäismääräksi 3 prosenttia maailmanlaajuisesta nettoliikevaihdosta. Kyseisen enimmäismäärän soveltamista konserneihin kuuluviin yrityksiin olisi selkeytettävä. Lisäksi noudattamisen valvontaa koskevien käytäntöjen yhtenäisyyden lisäämiseksi kaikkialla unionissa komission olisi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa laadittava ohjeet, joilla autetaan valvontaviranomaisia määrittämään seuraamusten taso.

(49) Jotta toissijaisuusperiaate toteutuisi paremmin, direktiivissä (EU) 2024/1760 säädetty erityinen unionin laajuinen vastuujärjestelmä olisi poistettava. Samaan aikaan jäsenvaltioita olisi sekä kansainvälisen että unionin oikeuden nojalla vaadittava varmistamaan, että haitallisten vaikutusten uhrien oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin tosiasiallisesti toteutuu sellaisena kuin se on vahvistettu kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 2 artiklan 3 kohdassa, ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 8 artiklassa, tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn yleissopimuksen (Århusin yleissopimus) 9 artiklan 3 kohdassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että jos yrityksen katsotaan jättäneen noudattamatta direktiivissä (EU) 2024/1760 säädettyjä huolellisuusvelvoitteita ja jos tällainen laiminlyönti on aiheuttanut vahinkoa, uhrit voivat saada täyden korvauksen. Kyseinen korvaus olisi myönnettävä tehokkuus- ja vastaavuusperiaatteita noudattaen. Koska kansallisella tasolla on erilaisia sääntöjä ja perinteitä edustajakanteiden sallimisesta, direktiivissä (EU) 2024/1760 tältä osin säädetty vaatimus olisi kumottava.

Tällainen kumoaminen ei rajoita sellaisten sovellettavan kansallisen oikeuden säännösten soveltamista, joiden nojalla ammattiliitto, valtiosta riippumaton ihmisoikeus- tai ympäristöjärjestö, muu kansalaisjärjestö tai kansallinen ihmisoikeusinstituutio voi nostaa kanteita väitetyn vahinkoa kärsineen osapuolen oikeuksien täytäntöönpanemiseksi tai tukea tällaisen osapuolen suoraan nostamia kanteita. Samasta syystä olisi myös kumottava vaatimus, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastuusääntöjä on sovellettava ensisijaisena tapauksissa, joissa tähän liittyviin vaatimuksiin sovellettava laki ei ole minkään jäsenvaltion kansallinen laki. Tällainen kumoaminen ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta säätää, että kansallisia säännöksiä, joilla direktiivi (EU) 2024/1760 saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sovelletaan ensisijaisena Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007¹⁴ nojalla tapauksissa, joissa tähän liittyviin vaatimuksiin sovellettava laki ei ole jäsenvaltion kansallinen laki.

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 864/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma II) (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/864/oj>).

- (50) Direktiivin (EU) 2024/1760 36 artiklan 1 kohdassa komission edellytetään toimittavan viimeistään 26 päivänä heinäkuuta 2026 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tarpeesta vahvistaa säännellyille rahoitusalan yrityksille räätälöidyt kestävää toimintaa koskevat huolellisuusvelvoitteet, jotka koskevat rahoituspalvelujen tarjoamista ja sijoitustoimintaa, sekä tällaisten huolellisuusvelvoitteiden vaihtoehtoista ja niiden vaikutuksista. Koska kyseisen uudelleentarkastelun määräaika ei jää aikaa ottaa huomioon äskettäin käyttöön otetusta huolellisuusvelvoitetta koskevasta yleisestä kehyksestä saatuja kokemuksia, direktiivin (EU) 2024/1760 uudelleentarkastelua ja raportointia koskevia säännöksiä olisi muutettava.
- (51) Määräaikaa direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi lykättävä yhdellä vuodella, ja päivämäärät, joista alkaen jäsenvaltioiden on sovellettava direktiiviä (EU) 2024/1760, olisi yhdenmukaistettava kaikkien kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvien yritysten osalta, jotta yrityksillä olisi enemmän aikaa valmistautua kyseisen direktiivin vaatimukseen. Lisäksi useita muita kyseisessä direktiivissä olevia päivämääriä olisi muutettava tämän yhden vuoden lykkäyksen sekä direktiivissä (EU) 2025/794 säädetyn lykkäyksen huomioon ottamiseksi.
- (52) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

(53) Direktiivit 2006/43/EY, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 ja (EU) 2024/1760 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2006/43/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/43/EY seuraavasti:

1) korvataan 3 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä tilintarkastusyhteisöiksi ainoastaan yhteisön, joka täyttää seuraavat edellytykset:

- a) lakisääteisiä tilintarkastuksia tilintarkastusyhteisön puolesta suorittavien luonnollisten henkilöiden on täytettävä vähintään tämän direktiivin 4 artiklassa, 6 artiklan 1 kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa, 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 9 artiklassa, 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa sekä 11 ja 12 artiklassa säädetyt lakisääteisiä tilintarkastuksia koskevat edellytykset, ja heidän on oltava kyseisessä jäsenvaltiossa hyväksytyjä lakisääteisiä tilintarkastajia;

- b) äänen enemmistön yhteisössä on oltava joko jossakin jäsenvaltiossa hyväksytyillä tilintarkastusyhteisöillä tai luonnollisilla henkilöillä, jotka täyttävät vähintään tämän direktiivin 4 artiklassa, 6 artiklan 1 kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa, 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 9 artiklassa, 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa sekä 11 ja 12 artiklassa säädetyt lakisääteisiä tilintarkastuksia koskevat edellytykset. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että kyseiset luonnolliset henkilöt on pitänyt hyväksyä myös jossakin muussa jäsenvaltiossa. Direktiivin 86/635/ETY 45 artiklassa tarkoitettujen osuuskuntien, säästöpankkien ja vastaavien yhteisöjen ja direktiivin 86/635/ETY 45 artiklassa tarkoitetun osuuskunnan, säästöpankin tai vastaavan yhteisön tytäryhtiön tai oikeusseuraajan lakisääteisten tilintarkastusten osalta jäsenvaltiot voivat säätää äänioikeutta koskevia muita erityissäännöksiä;
- c) yhteisön hallinto- tai johtoelimen jäsenten enemmistön, joka voi olla enintään 75 prosenttia, on oltava joko jossakin jäsenvaltiossa hyväksytyjä tilintarkastusyhteisöjä tai luonnollisia henkilöitä, jotka täyttävät vähintään tämän direktiivin 4 artiklassa, 6 artiklan 1 kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa, 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 9 artiklassa, 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa sekä 11 ja 12 artiklassa säädetyt lakisääteisiä tilintarkastuksia koskevat edellytykset. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kyseiset luonnolliset henkilöt on hyväksyttävä myös jossakin muussa jäsenvaltiossa. Jos hallinto- tai johtoelimessä ei ole kuin kaksi jäsentä, toisen on täytettävä vähintään tässä kohdassa säädetyt edellytykset;

d) yhteisön on täytettävä 4 artiklassa säädetyt edellytykset.

Jäsenvaltiot voivat määrätä lisäedellytyksiä vain c alakohdan suhteen. Tällaisten edellytysten on oltava oikeasuhteisia tavoitteisiin nähden ja niillä ei saa ylittää sitä, mikä on ehdottoman välttämätöntä.”;

2) korvataan 24 b artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kestävyysraportoinnin varmentamisen suorittaa tilintarkastusyhteisö, kyseinen tilintarkastusyhteisö nimeää vähintään yhden päävastuullisen kestävyysraportoinnin varmentajan, jonka on täytettävä vähintään 4 ja 6–12 artiklassa säädetyt edellytykset ja joka on hyväksytty lakisääteiseksi tilintarkastajaksi asianomaisessa jäsenvaltiossa. Päävastuullinen kestävyysraportoinnin varmentaja voi olla päävastuullinen tilintarkastaja tai yksi päävastuullisista tilintarkastajista. Tilintarkastusyhteisön on tarjottava päävastuulliselle kestävyysraportoinnin varmentajalle tai päävastuullisille kestävyysraportoinnin varmentajille riittävät resurssit ja henkilöstö, jolla on tarvittava pätevyys ja valmiudet suorittaa tehtävänsä asianmukaisesti.”;

3) korvataan 26 a artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio antaa viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2027 48 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä säätämällä rajoitettua varmuutta koskevista varmennusstandardeista, joilla vahvistetaan menettelyt, joita tilintarkastajan tai tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisön tai -yhteisöjen on noudatettava tehdäkseen päätelmänsä kestävyysraportoinnin varmentamisesta, myös toimeksiannon suunnittelusta, riskien huomioon ottamisesta ja niihin vastaamisesta sekä kestävyysraportoinnin varmennusraporttiin tai tapauksen mukaan tilintarkastuskertomukseen sisällytettävien päätelmien tyyppistä.

Komissio hyväksyy ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut rajoitettua varmuutta koskevat varmennusstandardit ja varmistaa, että

- a) standardit on laadittu asianmukaisessa menettelyssä julkisen valvonnan alaisena ja avoimuutta noudattaen;
- b) standardeilla parannetaan kestävyysraportoinnin tai konsernin kestävyysraportoinnin uskottavuutta ja laatua; ja
- c) standardit ovat unionin yleisen edun mukaisia.”;

4) muutetaan 45 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 5 kohdan toisen alakohdan a alakohta seuraavasti:
 - ”a) kolmannen maan tilintarkastusyksikön hallinto- tai johtoelimen jäsenten enemmistö täyttää 4–10 artiklassa säädetyt vaatimuksia vastaavat vaatimukset, lukuun ottamatta 7 artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan vaatimuksia;”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”5 b. Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa 1–5 a kohtaa vuotuista kestävyysraportointia tai konsernin kestävyysraportointia koskeviin varmennusraportteihin, jotka on laadittu 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana alkaneilta tilivuosilta tapauksissa, joissa asianomainen kolmannen maan tilintarkastaja tai tilintarkastusyksikkö toimittaa jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

- a) kyseisen kolmannen maan tilintarkastajan tai tilintarkastusyksikön nimi ja osoite sekä tiedot sen oikeudellisesta rakenteesta;
- b) vakuutus siitä, että varmennusraportin allekirjoittava kolmannen maan tilintarkastaja on hankkinut kestävyysraportointia ja sen varmentamista koskevaa tietämystä, sekä tiedot kyseisen tietämyksen tasosta;
- c) jos kyseinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyksikkö kuuluu johonkin verkostoon, kyseisen verkoston kuvaus;
- d) varmennusstandardit ja riippumattomuutta koskevat vaatimukset, joita on sovellettu asianomaiseen kestävyysraportoinnin varmentamiseen;
- e) kuvaus kestävyysraportoinnin varmentamisesta vastaavan kolmannen maan tilintarkastusyksikön sisäisestä laadunvalvontajärjestelmästä; ja

- f) tieto siitä, onko suoritettu tilintarkastajan tai tilintarkastusyksikön laaduntarkastus kestävyysraportoinnin varmentamista koskevien toimeksiantojen osalta ja milloin viimeisin tällainen laaduntarkastus on suoritettu, sekä tarvittavat tiedot kyseisen laaduntarkastuksen tuloksesta.

Saatuaan kaikki ensimmäisessä alakohdassa luetellut tiedot jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on rekisteröitävä asianomaisen kolmannen maan tilintarkastaja tai tilintarkastusyksikkö kestävyysraportoinnin varmentamista varten ja tehtävä selväksi, että rekisteröinti on tehty ensimmäisessä alakohdassa säädettyä siirtymäajan rekisteröintijärjestelmän mukaisesti. Jos asianomainen kolmannen maan tilintarkastaja tai tilintarkastusyksikkö ei toimita jotakin ensimmäisessä alakohdassa luetelluista tiedoista, jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät saa rekisteröidä kyseistä kolmannen maan tilintarkastajaa tai tilintarkastusyksikköä.”;

- 5) korvataan 48 a artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi 26 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.”.

2 artikla

Direktiivin 2013/34/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2013/34/EU seuraavasti:

1) muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan johdantolause seuraavasti:

”Tämän direktiivin 19 a, 29 a, 29 d, 30 ja 33 artiklassa, 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa, 34 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 51 artiklassa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan myös seuraaviin yrityksiin liittyviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin kyseisten yritysten oikeudellisesta muodosta riippumatta edellyttäen, että kyseiset yritykset ovat yrityksiä, joiden nettoliikevaihto on tilinpäätöspäivänä ollut yli 450 000 000 euroa ja joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäljempänä 19 a, 29 a ja 29 d artiklassa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä ei sovelleta Euroopan rahoitusvakausvälinettä koskevalla puitesopimuksella perustettuun Euroopan rahoitusvakausvälineeseen (ERVV) tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088* 2 artiklan 12 alakohdan b ja f alakohdassa lueteltuihin rahoitustuotteisiin.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyysliittymien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>).”;

2) korvataan 3 artiklan 13 kohta seuraavasti:

”13. Inflaation vaikutusten huomioon ottamiseksi komissio tarkastelee vähintään viiden vuoden välein seuraavissa säännöksissä esitettyjä raja-arvoja ja tarvittaessa muuttaa niitä 49 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä ottaen huomioon *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistut inflaatiomittarit:

- a) tämän artiklan 1–7 kohta;
- b) 19 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta, 19 a artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta, 29 a artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta; ja
- c) 40 a artiklan 1 kohdan toinen, neljäs ja viides alakohta.”;

3) korvataan 19 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

”Yritysten, joiden nettoliikevaihto on tilinpäätöspäivänä ollut yli 450 000 000 euroa ja joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää, on raportoitava tiedot keskeisistä aineettomista resursseista ja selvitettävä, miten yrityksen liiketoimintamalli on olennaisilta osin riippuvainen tällaisista resursseista ja miten tällaiset resurssit ovat yritykselle arvonmuodostuksen lähde.”;

4) muutetaan 19 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Yritysten, joiden nettoliikevaihto on tilinpäätöspäivänä ollut yli 450 000 000 euroa ja joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää, on sisällytettävä toimintakertomukseensa tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan ymmärtää yrityksen vaikutukset kestävyysseikkoihin, sekä tiedot, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten kestävyysseikat vaikuttavat yrityksen kehitykseen, tulokseen ja asemaan.”;

b) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) lisätään ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohdat seuraavasti:

”Kolmannessa, neljännessä ja viidennessä alakohdassa tarkoitetaan:

- a) ’raportoivalla yrityksellä’ tämän artiklan 1 kohdan nojalla raportointivelvollista yritystä;
- b) ’suojatulla yrityksellä’ yritystä,
 - i) jolla on tilinpäätöspäivänään ollut edellisen tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää; ja
 - ii) joka kuuluu raportoivan yrityksen arvoketjuun;
- c) ’vapaaehtoisilla standardeilla’ 29 c a artiklassa tarkoitettuja vapaaehtoisesti käytettäviä standardeja.

Raportoivat yritykset voivat hyödyntää arvoketjuunsa kuuluvien yritysten itse antamaa ilmoitusta sen määrittämiseksi, ovatko ne suojattuja yrityksiä.

Raportoivia yrityksiä ei saa vaatia toteuttamaan toimia yritysten itse antamien ilmoitusten sisältämien tietojen todentamiseksi. Ne eivät kuitenkaan saa hyödyntää yritysten itse antamaa ilmoitusta, jos ne tietävät tai niiden voi kohtuudella olettaa tietävän ilmoituksen olevan ilmeisen virheellinen.

Suojatuilla yrityksillä on oltava oikeus kieltäytyä toimittamasta enempää tietoja kuin ne, jotka täsmennetään vapaaehtoisissa standardeissa, vastauksena pyyntöön, joka on esitetty tässä direktiivissä edellytettyä kestävyysraportointia varten. Lisäksi

- a) kun raportoivat yritykset ottavat käyttöön sopimus- ja muita järjestelyjä tässä direktiivissä säädettyjen kestävyysraportointivaatimusten täyttämiseksi, ne eivät saa vaatia suojattuja yrityksiä toimittamaan enempää tietoja kuin ne, jotka täsmennetään vapaaehtoisissa standardeissa;
- b) a alakohdan vastaiset sopimusmääräykset eivät ole sitovia, sanotun kuitenkin vaikuttamatta sopimuksen muiden määräysten sitovuuteen;
- c) jos raportoiva yritys pyytää suoraan tai välillisesti tietoja suojatuilta yrityksiltä tässä direktiivissä edellytettyä kestävyysraportointia varten ja jos nämä tiedot ovat osittain tai kokonaan muita tietoja kuin ne, jotka täsmennetään vapaaehtoisissa standardeissa, kyseisen raportoivan yrityksen on varmistettava, että suojatuille yrityksille ilmoitetaan seuraavasta:
 - i) siitä, mitkä tiedot ovat muita kuin vapaaehtoisissa standardeissa täsmennettyjä tietoja; ja

- ii) suojattujen yritysten lakisääteisestä oikeudesta kieltäytyä toimittamasta tietoja;
- d) raportoivien yritysten, jotka raportoivat tarvittavat arvoketjua koskevat tiedot mutta eivät raportoi suojatuista yrityksistä enempää tietoja kuin ne, jotka täsmennetään vapaaehtoisissa standardeissa, katsotaan noudattaneen ensimmäisessä alakohdassa säädettyä velvollisuutta raportoida arvoketjua koskevat tiedot.

Mikään neljännessä alakohdassa ei

- a) vaikuta tietopyyntöihin, jotka on tehty muihin tarkoituksiin kuin tässä direktiivissä edellytettyyn kestävyysraportointiin, mukaan lukien pyynnöt, joiden tarkoituksena on täyttää unionin vaatimukset, joiden mukaan yritysten on toteuttava due diligence -prosessi; tai
- b) velvoita arvoketjuun kuuluvia yrityksiä toimittamaan kestävyystietoja tai tarkoittaa tällaista velvoitetta.

Niinä kolmena ensimmäisenä vuonna, joina yritykseen sovelletaan kestävyysraportointivaatimuksia 1 kohdan mukaisesti, yrityksen on siinä tapauksessa, että kaikki tarvittavat tiedot sen arvoketjusta eivät ole saatavilla, selitettävä, millä tavoin se on pyrkinyt hankkimaan tarvittavat tiedot arvoketjustaan, mistä syistä kaikkia tarvittavia tietoja ei voitu saada ja miten se suunnittelee hankkivansa tarvittavat tiedot tulevaisuudessa. Tämän kolmen vuoden siirtymäajan jälkeen yrityksen on täytettävä arvoketjutietoja koskevat raportointivaatimukset käyttämällä suoraan arvoketjuunsa kuuluvilta yrityksiltä saatuja tietoja tai tapauksen mukaan kyseisiä tietoja koskevia arvioita.”;

- ii) kumotaan toinen alakohta
- iii) korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Raportoidessaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja yritykset voivat jättää antamatta seuraavat tiedot:

- a) poikkeustapauksissa tiedot, joiden julkistaminen aiheuttaisi vakavaa haittaa yrityksen kaupalliselle asemalle, edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - i) tällainen tietojen antamatta jättäminen ei estä yrityksen kehityksen, tuloksen ja aseman tai sen toiminnan pääasiallisten riskien tai pääasiallisten vaikutusten oikeaa ja tasapuolista ymmärtämistä;

- ii) yritys on todennut, että on mahdotonta julkistaa tietoja siten, esimerkiksi kootusti, että se voisi täyttää tietojen antamista koskevan vaatimuksen tavoitteet aiheuttamatta vakavaa haittaa yrityksen kaupalliselle asemalle;
 - iii) yritys ilmoittaa, että se on soveltanut tässä alakohdassa säädettyä vapautusta; ja
 - iv) yritys arvioi kunakin raportointipäivänä uudelleen, voidaanko tiedot edelleen jättää antamatta;
- b) tiedot, jotka koskevat henkistä pääomaa, teollis- ja tekijänoikeuksia, taitotietoa, teknologista tietoa tai innovoinnin tuloksia, joita pidetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/943* 2 artiklan 1 alakohdassa määritellyinä liikesalaisuuksina, edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
- i) yritys ilmoittaa, että se on soveltanut tässä alakohdassa säädettyä vapautusta; ja
 - ii) yritys arvioi kunakin raportointipäivänä uudelleen, voidaanko tiedot edelleen jättää antamatta;

- c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/2418**
2 artiklan 7 alakohdassa määritellyt turvallisuusluokitellut tiedot edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
- i) yritys ilmoittaa, että se on soveltanut tässä alakohdassa säädettyä vapautusta; ja
 - ii) yritys arvioi kunakin raportointipäivänä uudelleen, voidaanko tiedot edelleen jättää antamatta;
- d) muut tiedot, joita on suojattava luvattomalta käytöltä tai ilmitulolta muissa unionin säädöksissä tai kansallisessa oikeudessa säädettyjen velvoitteiden vuoksi taikka luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön yksityisyyden tai turvallisuuden suojaamiseksi, edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
- i) yritys ilmoittaa, että se on soveltanut tässä alakohdassa säädettyä vapautusta; ja
 - ii) yritys arvioi kunakin raportointipäivänä uudelleen, voidaanko tiedot edelleen jättää antamatta.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/943, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja ilmaisemiselta (EUVL L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/2418, annettu 18 päivänä lokakuuta 2023, välineen perustamisesta Euroopan puolustusteollisuuden vahvistamiseksi yhteistoiminnallisten hankintojen avulla (EDIRPA) (EUVL L, 2023/2418, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj>).”;

c) kumotaan 6 ja 7 kohta;

d) korvataan 10 kohta seuraavasti:

”10. Edellä 9 kohdassa säädettyä vapautusta sovelletaan myös yleisen edun kannalta merkittäviin yhteisöihin, joihin sovelletaan tämän artiklan vaatimuksia.”;

5) muutetaan 29 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Sellaisten konsernien emoyritysten, joiden nettoliikevaihto on tilinpäätöspäivänä yli 450 000 000 euroa konsernin lukujen perusteella ja joilla on tilinpäätöspäivänään ollut konsernin lukujen perusteella tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää, on sisällytettävä konsernin toimintakertomukseen tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan ymmärtää konsernin vaikutukset kestävyysseikkoihin, sekä tiedot, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten kestävyysseikat vaikuttavat konsernin kehitykseen, tulokseen ja asemaan.”;

b) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) lisätään ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohdat seuraavasti:

”Kolmannessa, neljännessä ja viidennessä alakohdassa tarkoitetaan

a) ’raportoivalla yrityksellä’ tämän artiklan 1 kohdan nojalla raportointivelvollista yritystä;

b) ’suojatulla yrityksellä’ yritystä:

i) jolla on tilinpäätöspäivänään ollut edellisen tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää; ja

ii) joka kuuluu raportoivan yrityksen arvoketjuun;

c) ’vapaaehtoisilla standardeilla’ 29 ca artiklassa tarkoitettuja vapaaehtoisesti käytettäviä standardeja.

Raportoivat yritykset voivat hyödyntää arvoketjuunsa kuuluvien yritysten itse antamaa ilmoitusta sen määrittämiseksi, ovatko ne suojattuja yrityksiä.

Raportoivia yrityksiä ei saa vaatia toteuttamaan toimia yritysten itse antaman ilmoituksen sisältämien tietojen todentamiseksi. Ne eivät kuitenkaan saa hyödyntää yritysten itse antamaa ilmoitusta, jos ne tietävät tai niiden voi kohtuudella olettaa tietävän ilmoituksen olevan ilmeisen virheellinen.

Suojatuilla yrityksillä on oikeus kieltäytyä toimittamasta enempää tietoja kuin ne, jotka täsmennetään vapaaehtoisissa standardeissa, vastauksena pyyntöön, joka on esitetty tässä direktiivissä edellytettyä kestävyysraportointia varten.

Lisäksi

- a) kun raportoivat yritykset ottavat käyttöön sopimus- ja muita järjestelyjä tässä direktiivissä säädettyjen kestävyysraportointivaatimusten täyttämiseksi, ne eivät saa vaatia suojattuja yrityksiä toimittamaan enempää tietoja kuin ne, jotka täsmennetään vapaaehtoisissa standardeissa;
- b) a alakohdan vastaiset sopimusmääräykset eivät ole sitovia, sanotun kuitenkin vaikuttamatta sopimuksen muiden määräysten sitovuuteen;
- c) jos raportoiva yritys pyytää suoraan tai välillisesti tietoja suojatuilta yrityksiltä tässä direktiivissä edellytettyä kestävyysraportointia varten ja jotkin tai kaikki nämä tiedot ovat muita tietoja kuin ne, jotka täsmennetään vapaaehtoisissa standardeissa, kyseisen raportoivan yrityksen on varmistettava, että suojatuille yrityksille ilmoitetaan seuraavasta:
 - i) siitä, mitkä tiedot ovat muita kuin vapaaehtoisissa standardeissa täsmennettyjä tietoja; ja

- ii) suojattujen yritysten lakisääteisestä oikeudesta kieltäytyä toimittamasta tietoja;
- d) raportoivien yritysten, jotka raportoivat tarvittavat arvoketjua koskevat tiedot mutta eivät raportoisi suojatuista yrityksistä enempää tietoja kuin ne, jotka täsmennetään vapaaehtoisissa standardeissa, katsotaan noudattaneen ensimmäisessä alakohdassa säädettyä velvollisuutta raportoida arvoketjua koskevat tiedot.

Mikään neljännessä alakohdassa ei

- a) vaikuta tietopyyntöihin, jotka on tehty muihin tarkoituksiin kuin tässä direktiivissä edellytettyyn kestävyysraportointiin, mukaan lukien pyynnöt, joiden tarkoituksena on täyttää unionin vaatimukset, joiden mukaan yritysten on toteuttava due diligence -prosessi; tai
- b) velvoita arvoketjuun kuuluvia yrityksiä toimittamaan kestävyystietoja tai tarkoittaa tällaista velvoitetta.

Niinä kolmena ensimmäisenä vuonna, joina emoyritykseen sovelletaan kestävyysraportointivaatimuksia 1 kohdan mukaisesti, emoyrityksen on siinä tapauksessa, että kaikki tarvittavat tiedot sen arvoketjusta eivät ole saatavilla, selitettävä, millä tavoin se on pyrkinyt hankkimaan tarvittavat tiedot arvoketjustaan, mistä syistä kaikkia tarvittavia tietoja ei voitu saada ja miten se suunnittelee hankkivansa tarvittavat tiedot tulevaisuudessa. Tämän kolmen vuoden siirtymäajan jälkeen emoyrityksen on täytettävä arvoketjutietoja koskevat raportointivaatimukset käyttämällä suoraan arvoketjuunsa kuuluvilta yrityksiltä saatuja tietoja tai tapauksen mukaan kyseisiä tietoja koskevia arvioita.”;

- ii) kumotaan toinen alakohta;
- iii) korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Raportoidessaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja emoyritykset voivat jättää antamatta seuraavat tiedot:

- a) poikkeustapauksissa tiedot, joiden julkistaminen aiheuttaisi vakavaa haittaa konsernin kaupalliselle asemalle edellyttäen, että seuraavat vaatimukset täyttyvät:
 - i) tällainen tietojen antamatta jättäminen ei estä konsernin kehityksen, tuloksen ja aseman tai sen pääasiallisten riskien tai pääasiallisten vaikutusten oikeaa ja tasapuolista ymmärtämistä;

- ii) emoyritys on todennut, että on mahdotonta julkistaa tietoja siten, esimerkiksi kootusti, että se voisi täyttää tietojen antamista koskevan vaatimuksen tavoitteet aiheuttamatta vakavaa haittaa konsernin kaupalliselle asemalle;
 - iii) emoyritys ilmoittaa, että se on soveltanut tässä alakohdassa säädettyä vapautusta; ja
 - iv) emoyritys arvioi kunakin raportointipäivänä uudelleen, voidaanko tiedot edelleen jättää antamatta;
- b) tiedot, jotka koskevat henkistä pääomaa, teollis- ja tekijänoikeuksia, taitotietoa, teknologista tietoa tai innovoinnin tuloksia, joita pidettäisiin liikesalaisuuksina direktiivin (EU) 2016/943 2 artiklan 1 alakohdassa määritellyn mukaisesti, edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
- i) emoyritys ilmoittaa, että se on soveltanut tässä alakohdassa säädettyä vapautusta; ja
 - ii) emoyritys arvioi kunakin raportointipäivänä uudelleen, voidaanko tiedot edelleen jättää antamatta;

- c) asetuksen (EU) 2023/2418 2 artiklan 7 alakohdassa määritellyt turvallisuusluokitellut tiedot edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - i) emoyritys ilmoittaa, että se on soveltanut tässä alakohdassa säädettyä vapautusta; ja
 - ii) emoyritys arvioi kunakin raportointipäivänä uudelleen, voidaanko tiedot edelleen jättää antamatta;

- d) muut tiedot, joita on suojattava luvattomalta käytöltä tai ilmitulolta muussa unionin säädöksissä tai kansallisessa oikeudessa säädettyjen velvoitteiden vuoksi taikka luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön yksityisyyden tai turvallisuuden suojaamiseksi, edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - i) emoyritys ilmoittaa, että se on soveltanut tässä alakohdassa säädettyä vapautusta; ja
 - ii) emoyritys arvioi kunakin raportointipäivänä uudelleen, voidaanko tiedot edelleen jättää antamatta.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jos konsernin koostumus on muuttunut tilivuoden aikana yritysostojen tai yritysten sulautumisten vuoksi, emoyritys voi päättää olla sisällyttämättä kyseistä tilivuotta koskevaan konsernin toimintakertomukseen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja yritysoston tai sulautumisen kohteena olevista yrityksistä.

Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, emoyritys voi päättää olla sisällyttämättä konsernin toimintakertomukseen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja konsernista tilivuoden aikana poistuvista tytäryrityksistä.

Ensimmäisessä tai toisessa alakohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja käyttävän emoyrityksen on ilmoitettava kaikista tytäryritykseen tilivuoden aikana vaikuttaneista merkittävistä tapahtumista, joilla on ollut vaikutusta kestävyysseikkoihin liittyviin konsernin vaikutuksiin, riskeihin tai mahdollisuuksiin.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”7 a. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että emoyritykset, jotka ovat holdingyhtiöitä, joiden tytäryritysten liiketoimintamallit ja toiminnot ovat riippumattomia toisistaan, voivat päättää olla sisällyttämättä konsernin toimintakertomukseensa 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja.”;

e) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Edellä 8 kohdassa säädettyä vapautusta sovelletaan myös yleisen edun kannalta merkittäviin yhteisöihin, joihin sovelletaan tämän artiklan vaatimuksia.”;

6) muutetaan 29 b artikla seuraavasti:

- a) kumotaan 1 kohdan kolmas, neljäs ja kuudes alakohta;
- b) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Kestävyysraportointistandardeilla on varmistettava raportoitavien tietojen laatu edellyttämällä, että tiedot ovat ymmärrettäviä, merkityksellisiä, todennettavissa ja vertailukelpoisia ja että ne esitetään todenmukaisesti.

Kestävyysraportointistandardeissa on vältettävä aiheuttamasta yrityksille suhteetonta hallinnollista tai taloudellista rasitetta, myös ottamalla mahdollisimman laajasti huomioon kestävyysraportointia koskevien maailmanlaajuisten standardointialoitteiden työ, kuten 5 kohdan a alakohdassa edellytetään, ja varmistamalla mahdollisimman suuri johdonmukaisuus unionin muun säädösten vaatimusten kanssa. Kestävyysraportointistandardeissa on mahdollisuuksien mukaan asetettava etusijalle määrällisten tietojen antaminen ottaen huomioon yrityksille aiheutuva rasite ja käyttäjien tarpeet.”;

- c) korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Kestävyyssraportointistandardeissa on otettava huomioon vaikeudet, joita yritykset saattavat kohdata kerätessään tietoja arvoketjunsä kaikilta toimijoilta, erityisesti toimijoilta, joihin ei sovelleta 19 a tai 29 a artiklassa säädettyjä kestävyysraportointivaatimuksia, sekä kehittyvien markkinoiden ja talouksien toimittajilta. Kestävyyssraportointistandardeissa on täsmennettävä arvoketjusta annettavat tiedot, jotka ovat oikeasuhteisia ja merkityksellisiä arvoketjujen yritysten valmiuksiin ja ominaisuuksiin ja niiden toiminnan laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden, erityisesti kun kyse on yrityksistä, joihin ei sovelleta 19 a tai 29 a artiklan säädettyjä kestävyysraportointivaatimuksia. Kestävyyssraportointistandardeissa ei saa asettaa tiedonantovaatimuksia, jotka edellyttäisivät, että yritykset hankkivat arvoketjuunsa kuuluvilta yrityksiltä, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, enemmän tietoja kuin mitä on annettava 29 ca artiklassa tarkoitettujen vapaaehtoisesti käytettävien kestävyysraportointistandardien nojalla.”;

- 7) kumotaan 29 c artikla;

8) lisätään artikla seuraavasti:

”29 ca artikla

Vapaaehtoisesti käytettävät kestävyysraportointistandardit

1. Jotta voidaan helpottaa yritysten, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut edeltävänä tilivuotena keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, vapaaehtoista kestävyystietojen raportointia ja rajoittaa tietoja, joita tällaisilta niiden arvoketjuun kuuluvilta yrityksiltä voidaan pyytää tämän direktiivin soveltamiseksi, komissiolle siirretään valta vahvistaa vapaaehtoisesti käytettävät kestävyysraportointistandardit viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [neljän kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta] 49 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vapaaehtoisesti käytettävien kestävyysraportointistandardien on perustuttava komission suosituksen (EU) 2025/1710* alkuperäiseen versioon, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan soveltamista. Niiden on myös oltava oikeasuhteisia ja merkityksellisiä niiden yritysten valmiuksiin ja ominaisuuksiin sekä toiminnan laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden, joille ne on suunniteltu. Vapaaehtoisesti käytettävissä kestävyysraportointistandardeissa on mahdollisuuksien mukaan myös täsmennettävä rakenne, jota on noudatettava tällaisten kestävyystietojen esittämisessä.

3. Komissio tarkastelee 1 kohdassa tarkoitettuja vapaaehtoisesti käytettäviä kestävyysraportointistandardeja uudelleen vähintään joka neljäs vuosi sen soveltamispäivän jälkeen ja muuttaa niitä tarvittaessa kestävyysraportoinnin kannalta merkityksellisen kehityksen huomioon ottamiseksi.
4. Tarkastelleessaan uudelleen vapaaehtoisesti käytettäviä kestävyysraportointistandardeja 3 kohdan nojalla komissio ottaa huomioon EFRAGin tekniset neuvot.

* Komission suositus (EU) 2025/1710, annettu 30 päivänä heinäkuuta 2025, pienten ja keski suurten yritysten vapaaehtoisesta kestävyysraportointistandardista (EUVL L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).”;

9) korvataan 29 d artikla seuraavasti:

”29 d artikla

Yhtenäinen sähköinen raportointimuoto

1. Yritysten, joihin sovelletaan tämän direktiivin 19 a artiklan vaatimuksia, on laadittava toimintakertomuksensa komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/815* 3 artiklassa määritetyssä sähköisessä raportointimuodossa sekä merkittävä kestävyysraportointinsa, myös asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklan mukaisesti annettavat tiedot, tunnisteilla noudattaen kyseisessä delegoidussa asetuksessa määritettyä sähköistä raportointimuotoa. Ennen kuin tällaiset merkintäsäännöt on hyväksytty kyseisellä delegoidulla asetuksella, yrityksiltä ei saa edellyttää kestävyysraportointinsa merkitsemistä tunnisteilla.

2. Emoyritysten, joihin sovelletaan 29 a artiklan vaatimuksia, on laadittava konsernin toimintakertomuksensa delegoidun asetuksen (EU) 2019/815 3 artiklassa määritetyssä sähköisessä raportointimuodossa sekä merkittävä kestävyysraportointinsa, myös asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklan mukaisesti annettavat tiedot, tunnisteilla noudattaen mainitussa delegoidussa asetuksessa määritettyä sähköistä raportointimuotoa. Ennen kuin tällaiset merkintäsäännöt on hyväksytty kyseisellä delegoidulla asetuksella, emoyrityksiltä ei saa edellyttää kestävyysraportointinsa merkitsemistä tunnisteilla.

* Komission delegoitu asetus (EU) 2019/815, annettu 17 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY täydentämisestä yhtenäisen sähköisen raportointimuodon määrittämistä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).”;

10) lisätään luku seuraavasti:

”6 c luku

Digitaaliset tukitoimenpiteet

29 e artikla

Digitaalinen portaali kestävyysraportointia varten

Komissio asettaa käyttöön erillisen portaalin, jonka kautta yritykset voivat saada tässä direktiivissä tarkoitettua pakollista ja vapaaehtoista kestävyysraportointikehystä koskevia tietoja, ohjeita ja tukea, mukaan lukien asiaankuuluvat mallit. Portaalista on yhteys jäsenvaltioiden verkossa tarjoamiin tukitoimenpiteisiin, jos sellaisia on, kansallisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi.

29 f artikla

Kertomus kestävyysraportointia koskevista teknologisista ratkaisuista

Komissio antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta] Euroopan parlamentille ja neuvostolle kestävyysraportointia koskevista teknologisista ratkaisuista kertomuksen, johon sisältyy aloitteita, joiden avulla yritykset voivat kerätä, käsitellä ja vaihtaa tietoja suojatusti, saumattomasti ja automatisoidusti.”;

11) korvataan 33 artiklan 1 kohta seuraavasti:

- ”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet, jotka toimivat heille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti, ovat yhteisesti vastuussa sen varmistamisesta, että seuraavat asiakirjat laaditaan ja julkistetaan tämän direktiivin vaatimusten ja tapauksen mukaan asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti hyväksytyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien, delegoidun asetuksen (EU) 2019/815, tämän direktiivin 29 b artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien ja tämän direktiivin 29 d artiklan vaatimusten mukaisesti:
- a) vuositilinpäätös, toimintakertomus ja selvitys hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä, jos ne toimitetaan erikseen; ja

- b) konsernitilinpäätös, konsernin toimintakertomus ja selvitys konsernin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä, jos ne toimitetaan erikseen.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet, jotka toimivat heille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti, eivät ole yhteisesti vastuussa sen varmistamisesta, että toimintakertomus tai tapauksen mukaan konsernin toimintakertomus laaditaan 29 d artiklan mukaisesti.”;

12) muutetaan 34 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohta seuraavasti:

”a a) annettava tarvittaessa rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon perusteella lausunto siitä, noudatetaanko kestävyysraportoinnissa tämän direktiivin vaatimuksia, mukaan lukien 29 b artiklan nojalla hyväksytyjen kestävyysraportointistandardien noudattaminen kestävyysraportoinnissa, prosessi, jolla yritys tunnistaa kyseisten kestävyysraportointistandardien mukaisesti raportoidut tiedot, ja 29 d artiklan mukaisen tunnisteilla merkitsemistä koskevan vaatimuksen noudattaminen kestävyysraportoinnissa, sekä siitä, noudatetaanko asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa säädettyjä raportointivaatimuksia;”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitettu lausunto laaditaan noudattaen kaikilta osin arvoketjuun kuuluvien yritysten, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, oikeutta kieltäytyä toimittamasta raportoivalle yritykselle enempää tietoja kuin ne, jotka täsmennetään 29 ca artiklassa tarkoitetuissa vapaaehtoisesti käytettävissä standardeissa.”;

13) muutetaan 40 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan tytäryrityksiin, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut edellisen tilivuoden aikana yli 200 000 000 euron nettoliikevaihto.”;

b) korvataan neljäs ja viides alakohta seuraavasti:

”Kolmannessa alakohdassa tarkoitettua sääntöä sovelletaan sivuliikkeeseen ainoastaan, jos kolmannen maan yrityksellä ei ole ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tytäryritystä ja jos sivuliikkeen nettoliikevaihto unionissa ylittää 200 000 000 euroa edeltävänä tilivuotena.

Ensimmäistä ja kolmatta alakohtaa sovelletaan kyseisissä alakohdissa tarkoitettuihin tytäryrityksiin tai sivuliikkeisiin ainoastaan, jos kolmannen maan yrityksen nettoliikevaihto konsernin tasolla tai, jos yritys ei kuulu konserniin, kyseisen yrityksen tasolla oli unionissa yli 450 000 000 euroa kahtena viimeisenä peräkkäisenä tilivuotena.”;

c) lisätään alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa säädetään, jos kolmannen maan yritys on holdingyhtiö, jonka tytäryritysten liiketoimintamallit ja toiminnot ovat riippumattomia toisistaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tytäryritykset ja sivuliikkeet voivat päättää olla julkaisematta ja asettamatta saataville ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettua kestävyysraporttia.”;

14) muutetaan 49 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään komissiolle 5 päivästä tammikuuta 2023 viiden vuoden ajaksi 1 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklan 13 kohdan a alakohdassa, 29 b ja 40 b artiklassa sekä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... [tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivä] määräämättömäksi ajaksi 3 artiklan 13 kohdan b ja c alakohdassa ja 29 ca artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. ”Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklan 13 kohdassa, 29 b, 29 ca ja 40 b artiklassa ja 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.”;

d) muutetaan 3 b kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”Antaessaan delegoituja säädöksiä 29 b artiklan nojalla komissio ottaa huomioon EFRAGin tekniset neuvot edellyttäen, että”;

ii) korvataan neljännes alakohta seuraavasti:

”Komissio kuulee yhdessä asetuksen (EU) 2020/852 24 artiklassa tarkoitettua kestäväää rahoitusta käsittelevää jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmää ja asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklassa tarkoitettua tilinpäätöskysymysten sääntelykomiteaa ehdotuksista delegoiduiksi säädöksiksi ennen niiden antamista tämän direktiivin 29 b artiklan mukaisesti.”;

iii) korvataan kuudennes alakohta seuraavasti:

”Komissio kuulee myös Euroopan ympäristökeskusta, Euroopan unionin perusoikeusvirastoa, Euroopan keskuspankkia, Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komiteaa (CEAOB) ja asetuksen (EU) 2020/852 20 artiklan nojalla perustettua kestävän rahoituksen foorumia EFRAGIN antamista teknisistä neuvoista ennen tämän direktiivin 29 b artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten antamista. Jos jokin näistä elimistä päättää antaa lausunnon, sen on annettava se kahden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on kuullut sitä.”;

e) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevan 1 artiklan 2 kohdan, 3 artiklan 13 kohdan, 29 b, 29 ca tai 40 b artiklan tai 46 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.”.

3 artikla
Direktiivin (EU) 2022/2464 muuttaminen

Muutetaan direktiivi (EU) 2022/2464 seuraavasti:

- 1) muutetaan 5 artiklan 2 kohta seuraavasti
 - a) muutetaan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
 - i) korvataan a alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”1 päivän tammikuuta 2024 ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana alkavien tilivuosien osalta.”;
 - ii) muutetaan b alakohta seuraavasti:
 - 1) korvataan i alakohta seuraavasti:

”i) yrityksiin, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana yli 450 000 000 euron nettoliikevaihto ja keskimäärin yli 1 000 työntekijää.”;

- 2) korvataan ii alakohta seuraavasti:
 - ”ii) konserniin kuuluviin emoyrityksiin, joilla on konsernin lukujen perusteella tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana yli 450 000 000 euron nettoliikevaihto ja keskimäärin yli 1 000 työntekijää;”;
 - iii) kumotaan c alakohta;
- b) muutetaan kolmas alakohta seuraavasti:
 - i) korvataan a alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”1 päivän tammikuuta 2024 ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana alkavien tilivuosien osalta:”;
 - ii) muutetaan b alakohta seuraavasti:
 - 1) korvataan i alakohta seuraavasti:
 - ”i) direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyihin liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat yrityksiä, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana yli 450 000 000 euron nettoliikevaihto ja keskimäärin yli 1 000 työntekijää;”;

2) korvataan ii alakohta seuraavasti:

”ii) direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määriteltyihin liikkeeseenlaskijoihin, jotka ovat konserniin kuuluvia emoyrityksiä, joilla on konsernin lukujen perusteella tilinpäätöspäivänään ollut tilivuoden aikana yli 450 000 000 euron nettoliikevaihto ja keskimäärin yli 1 000 työntekijää.”;

iii) kumotaan c alakohta;

c) lisätään alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa ja kolmannen alakohdan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vapauttaa yritykset tai liikkeeseenlaskijat, joilla on tapauksen mukaan konsernin lukujen perusteella ollut tilivuoden aikana enintään 450 000 000 euron nettoliikevaihto tai keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, 1 artiklan, lukuun ottamatta sen 14 alakohtaa, ja 2 artiklan noudattamisen edellyttämien toimenpiteiden noudattamisesta 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana alkavien tilivuosien osalta.”;

- 2) muutetaan 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:
- a) korvataan b ja c alakohta seuraavasti:
- ”b) arvio niiden yritysten lukumäärästä, jotka käyttävät vapaaehtoisesti direktiivin 2013/34/EU 29 ca artiklassa tarkoitettuja kestävyysraportointistandardeja;
- c) arvio siitä, olisiko tällä muutosdirektiivillä muutettujen säännösten soveltamisalaa laajennettava ja miten sitä olisi laajennettava, erityisesti suhteessa suuriin yrityksiin, joilla on ollut tilivuoden aikana enintään 450 000 000 euron nettoliikevaihto ja keskimäärin enintään 1 000 työntekijää, sekä kolmansien maiden yrityksiin, jotka toimivat suoraan unionin sisämarkkinoilla ilman tytäryritystä tai sivuliikettä unionin alueella;”;
- b) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

Kertomus, joka koskee ensimmäisen alakohdan a, b, d ja e alakohtaa, julkaistaan viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2029 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi, ja siihen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia. Kertomus, joka koskee ensimmäisen alakohdan c alakohtaa, julkaistaan viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2031 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi, ja siihen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.”.

4 artikla
Direktiivin (EU) 2024/1760 muuttaminen

Muutetaan direktiivi (EU) 2024/1760 seuraavasti:

1) muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat

- a) yritysten tosiasiallisiin ja mahdollisiin haitallisiin ihmisoikeus- ja ympäristövaikutuksiin liittyviä yritysten velvoitteita niiden omassa toiminnassa, niiden tytäryritysten toiminnassa ja niiden liikekumppaneiden kyseisten yritysten toimintaketjuissa toteuttamassa toiminnassa; ja
- b) korvausvastuuta a alakohdassa tarkoitettujen velvoitteiden rikkomisesta.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tämä direktiivi ei anna perustetta heikentää jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksissa, joita sovelletaan tämän direktiivin antamishetkellä, säädettyä ihmisoikeuksien, työhön liittyvien ja sosiaalisten oikeuksien taikka ympäristön tai ilmaston suojelun tasoa. Tämän kohdan ensimmäinen virke ei kuitenkaan estä jäsenvaltioita mukauttamasta tämän direktiivin antamishetkellä sovellettavaa yritysten kestävästä toiminnasta koskevasta huolellisuusveloitteesta annettua kansallista lainsäädäntöä, erityisesti sen soveltamisalaa, sen yhdenmukaistamiseksi tämän direktiivin kanssa.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Tämä direktiivi ei vaikuta unionin oikeuteen tai kansalliseen lainsäädäntöön, joka koskee muita kuin 1 kohdassa säädettyjä seikkoja. Erityisesti 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut säännöt eivät vaikuta unionin oikeuteen tai kansalliseen lainsäädäntöön, joka koskee ihmisoikeuksia, työhön liittyviä tai sosiaalisia oikeuksia taikka ympäristön suojelua ja ilmastonmuutosta, lukuun ottamatta yleisiä huolellisuusveloitteita.”;

2) muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) yrityksellä oli keskimäärin yli 5 000 työntekijää ja sen maailmanlaajuinen nettoliikevaihto oli yli 1 500 000 000 euroa viimeisimpänä tilivuonna, jonka osalta on hyväksytty vuositilinpäätös tai jonka osalta se olisi pitänyt hyväksyä;”;

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) yritys on tehnyt tai on sellaisen ryhmän perimmäinen emoyhtiö, joka on tehnyt unionissa franchising-sopimuksen tai lisenssisopimuksen riippumattomien kolmansien yritysten kanssa rojalteja vastaan, jos kyseisillä sopimuksilla varmistetaan yhteinen identiteetti ja liiketoimintamalli ja yhtenäisten liiketoimintamenetelmien soveltaminen ja jos kyseiset rojalit olivat yli 75 000 000 euroa viimeisimpänä tilivuonna, jonka osalta on hyväksytty vuositilinpäätös tai jonka osalta se olisi pitänyt hyväksyä, edellyttäen, että yrityksen maailmanlaajuinen nettoliikevaihto oli tai yritys on sellaisen ryhmän perimmäinen emoyhtiö, jonka maailmanlaajuinen nettoliikevaihto oli yli 275 000 000 euroa viimeisimpänä tilivuotena, jonka osalta on hyväksytty vuositilinpäätös tai jonka osalta se olisi pitänyt hyväksyä.”;

- b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:
- i) korvataan a alakohta seuraavasti:
- ”a) yrityksen nettoliikevaihto unionissa oli yli 1 500 000 000 euroa viimeistä tilivuotta edeltävänä tilivuotena.”;
- ii) korvataan c alakohta seuraavasti:
- ”c) yritys liittyi sellaiseen ryhmään tai on sellaisen ryhmän perimmäinen emoyhtiö, joka on tehnyt unionissa franchising-sopimuksen tai lisenssisopimuksen riippumattomien kolmansien yritysten kanssa rojalteja vastaan, jos kyseisillä sopimuksilla varmistetaan yhteinen identiteetti ja liiketoimintamalli ja yhtenäisten liiketoimintamenetelmien soveltaminen ja jos kyseiset rojalit olivat unionissa yli 75 000 000 euroa viimeistä tilivuotta edeltävänä tilivuotena, edellyttäen, että yrityksen nettoliikevaihto unionissa oli tai yritys on sellaisen ryhmän perimmäinen emoyhtiö, jonka nettoliikevaihto unionissa oli yli 275 000 000 euroa viimeistä tilivuotta edeltävänä tilivuotena.”;

c) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”3. Jos perimmäisen emoyhtiön pääasiallisena toimintana on osakkeiden omistaminen operatiivisissa tytäryrityksissä eikä se osallistu yritysryhmään tai yhteen tai useampaan sen tytäryritykseen vaikuttaviin johtamista, toimintaa tai rahoitusta koskeviin päätöksiin, se voidaan vapauttaa tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämistä. Kyseisen vapautuksen edellytyksenä on, että yksi perimmäisen emoyhtiön unioniin sijoittautuneista tytäryrityksistä on nimetty täyttämään 6–16 artiklassa säädetyt velvoitteet perimmäisen emoyhtiön puolesta, mukaan lukien perimmäisen emoyhtiön velvoitteet tytäryritystensä toiminnan osalta. Tällaisessa tapauksessa nimetylle tytäryritykselle annetaan kaikki tarpeellisiksi arvioidut keinot ja oikeudellinen toimivalta täyttää kyseiset velvoitteet tehokkaasti, erityisesti sen varmistamiseksi, että nimetty tytäryritys saa yritysryhmän yrityksiltä asiaankuuluvat tiedot ja asiakirjat perimmäisen emoyhtiön tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.”;

- 3) muutetaan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:
- a) korvataan n alakohta seuraavasti:
- ”n) ”sidosryhmillä” yrityksen, sen tytäryritysten ja sen liikeyhteisöiden työntekijöitä ja heidän ammattiliittojaan ja työntekijöiden edustajiaan sekä yksityishenkilöitä tai yhteisöjä, joiden oikeuksiin tai etuihin yrityksen, sen tytäryritysten ja sen liikeyhteisöiden tuotteet, palvelut ja toiminta vaikuttavat suoraan tai voivat vaikuttaa suoraan, sekä näiden yksityishenkilöiden tai yhteisöjen laillisia edustajia;”;
- b) korvataan u alakohta seuraavasti:
- ”u) ”riskitekijöillä” tosiseikkoja, tilanteita tai olosuhteita, jotka liittyvät haitallisen vaikutuksen vakavuuteen ja todennäköisyyteen, mukaan lukien tosiseikat, tilanteet tai olosuhteet liikeyhteisön tasolla, kuten se, ettei liikeyhteisö ole tämän direktiivin tai muun vastaavan pakollisesta kestävästä toiminnasta koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annettujen säästöjen soveltamisalaan kuuluva yritys, maantieteen ja kontekstin tasolla, kuten haitallisen vaikutuksen tyyppiin liittyvän lainvalvonnan tasolla, sekä toimialojen, liiketoiminnan ja tuotteiden ja palvelujen tasolla;”;

4) korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Yhdenmukaistamisen taso

1. Jäsenvaltiot eivät saa kansallisessa lainsäädännössään ottaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvalla alalla käyttöön säännöksiä, joissa säädetään 6, 8 ja 9 artiklassa, 10 artiklan 1–5 kohdassa, 11 artiklan 1–6 kohdassa ja 14–16 artiklassa säädetyistä säännöksistä poikkeavista ihmisoikeuksia ja ympäristöä koskevista huolellisuusvelvoitteista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita ottamasta kansallisessa lainsäädännössään käyttöön tiukempia säännöksiä, jotka poikkeavat muissa säännöksissä kuin 6, 8 ja 9 artiklassa, 10 artiklan 1–5 kohdassa, 11 artiklan 1–6 kohdassa ja 14–16 artiklassa säädetyistä säännöksistä, tai säännöksiä, jotka ovat tavoitteen tai soveltamisalan osalta täsmällisempiä, tiettyjen tuotteiden, palvelujen tai tilanteiden sääntely mukaan lukien, jotta saavutetaan erilainen ihmisoikeuksien, työhön liittyvien ja sosiaalisten oikeuksien, ympäristön tai ilmaston suojelun taso.”;

5) muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien emoyhtiöiden sallitaan täyttävän 7–16 artiklassa säädetyt velvoitteet sellaisten yritysten puolesta, jotka ovat kyseisten emoyhtiöiden tytäryrityksiä ja jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan, jos näin varmistetaan velvoitteiden tosiasiallinen noudattaminen. Tämä ei vaikuta tällaisiin tytäryrityksiin sovellettaviin valvontaviranomaisen 25 artiklan mukaisesti käyttämiin valtuuksiin eikä niiden 29 artiklan mukaiseen siviilioikeudelliseen korvausvastuuseen.”;

b) korvataan 2 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) tytäryritys tarvittaessa hakee sopimukseen perustuvat vakuudet suoralta liikekumppanilta 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan tai 11 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti, hakee sopimukseen perustuvat vakuudet välilliseltä liikekumppanilta 10 artiklan 4 kohdan tai 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja keskeyttää liikesuhteen 10 artiklan 6 kohdan tai 11 artiklan 7 kohdan mukaisesti.”;

c) kumotaan 3 kohta;

6) muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Osana 1 kohdassa säädettyä velvoitetta yritysten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet voidakseen tehdä seuraavaa, ottaen huomioon merkitykselliset riskitekijät, mukaan lukien tosiseikat, tilanteet tai olosuhteet liikekumppanin tasolla, kuten se, ettei liikekumppani ole tämän direktiivin tai muiden vastaavien pakollisesta kestävästä toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annettujen säädösten soveltamisalaan kuuluva yritys, maantieteen ja kontekstin tasolla, kuten haitallisen vaikutuksen tyyppiin liittyvän lainvalvonnan tasolla, sekä toimialojen, liiketoiminnan ja tuotteiden ja palvelujen tasolla:

- a) tehdäkseen yksinomaan kohtuullisesti saatavilla olevien tietojen perusteella selvitystyön, jossa tunnistetaan niiden oman, niiden tytäryritysten ja niiden toimintaketjuihin liittyvissä tapauksissa niiden liikekumppaneiden toiminnan yleiset alat, joilla haitallisia vaikutuksia todennäköisimmin esiintyy ja joilla ne todennäköisimmin ovat vakavimpia;
- b) tehdäkseen a alakohdassa tarkoitetun selvitystyön tulosten pohjalta perusteellisen arvion aloilla, joilla haitallisten vaikutusten on tunnistettu olevan todennäköisimpiä ja vakavimpia.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua perusteellista arviota varten

- a) yritykset voivat pyytää tietoja liikekumppaneilta vain silloin, kun kyseiset tiedot ovat tarpeen ja, sellaisten liikekumppanien tapauksessa, joilla on alle 5 000 työntekijää, vain silloin, kun tietoja ei voida kohtuudella saada muulla tavoin;
- b) kun tarvittavat tiedot voidaan saada eri liikekumppaneilta, yritysten on silloin, kun se on kohtuullista, asetettava etusijalle tietojen pyytäminen suoraan siltä liikekumppanilta tai niiltä liikekumppaneilta, joiden yhteydessä haitalliset vaikutukset ovat todennäköisimpiä;
- c) yritykset voivat silloin, kun haitallisten vaikutusten tunnistetaan olevan yhtä todennäköisiä tai yhtä vakavia useilla aloilla, asettaa etusijalle sellaisten alojen arvioinnin, joihin liittyy suoria liikekumppaneita.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksillä on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen haitallisten vaikutusten tunnistamiseksi ja arvioimiseksi tarvittaessa määrällisten ja laadullisten tietojen perusteella oikeus käyttää asianmukaisia resursseja, myös riippumattomia raportteja, digitaalisia ratkaisuja taikka toimialakohtaisia aloitteita tai sidosryhmien yhteisaloitteita ja 14 artiklassa säädetyn ilmoitusmekanismin ja valitusmenettelyn kautta kerättyjä tietoja.”;

d) kumotaan 4 kohta;

7) lisätään 9 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jos priorisointipäätökset tehdään tämän artiklan mukaisesti, pelkkä vähemmän merkittävään haitalliseen vaikutukseen puuttumatta jättäminen ei johda siihen, että yritykselle aiheutuu 27 artiklan mukaisia seuraamuksia.”;

8) korvataan 10 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Kun on kyse 1 kohdassa tarkoitetuista mahdollisista haitallisista vaikutuksista, joita ei ole voitu ehkäistä tai riittävästi lieventää 2, 4 ja 5 kohdassa säädetyillä toimenpiteillä, yrityksen on viimeisenä keinona ja siihen saakka, että vaikutukseen on puututtu,

- a) pidättäydyttävä luomasta uusista tai laajentamasta olemassa olevia suhteita liikekumppaniin, johon liittyen tai jonka toimintaketjussa vaikutus on ilmennyt;
- b) keskeytettävä liikesuhde asianomaisen toiminnan osalta, myös sen vipuvaikutuksen käyttämiseksi tai lisäämiseksi, jos lainsäädäntö, jota sovelletaan yrityksen ja asianomaisen liikekumppanin suhteeseen, sen sallii; ja
- c) hyväksyttävä ja pantava täytäntöön kyseistä haitallista vaikutusta varten tehostettu ennaltaehkäisyä koskeva toimintasuunnitelma ilman aiheetonta viivytystä edellyttäen, että tällaisten toimien voidaan kohtuudella olettaa onnistuvan.

Jos voidaan kohtuudella olettaa, että tehostettu ennaltaehkäisyä koskeva toimintasuunnitelma onnistuu, pelkkä yhteydenpidon jatkaminen liikekumppanin kanssa ei saa johtaa siihen, että yritykselle aiheutuu seuraamuksia 27 artiklan nojalla tai että se joutuu vastuuseen 29 artiklan nojalla.

Ennen liikesuhteen keskeyttämistä yrityksen on arvioitava, voidaanko kohtuudella olettaa, että keskeyttämisestä aiheutuvat haitalliset vaikutukset ovat selvästi vakavampia kuin haitalliset vaikutukset, joita ei ole voitu ehkäistä tai riittävästi lieventää. Jos näin on, yritystä ei vaadita keskeyttämään liikesuhdetta, ja sen on voitava raportoida toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle tällaisen päätöksen asianmukaisesti perustelluista syistä.

Jäsenvaltioiden on säädettävä mahdollisuudesta ensimmäisen alakohdan mukaisesti keskeyttää liikesuhde lainsäädäntönsä piiriin kuuluvissa sopimuksissa lukuun ottamatta sopimuksia, joissa sopimuspuolilla on lakisääteinen velvoite tehdä sopimus.

Jos yritys päättää keskeyttää liikesuhteen, sen on toteutettava toimia keskeyttämisen vaikutusten estämiseksi, lieventämiseksi tai lopettamiseksi, ilmoitettava asianomaiselle liikekumppanille asiasta hyvissä ajoin ja seurattava päätökseen liittyvää tilannetta.

Jos yritys päättää olla keskeyttämättä liikesuhdetta tämän artiklan mukaisesti, sen on seurattava mahdollisia haitallisia vaikutuksia ja arvioitava määräajoin päätöstään ja sitä, onko käytettävissä muita asianmukaisia toimenpiteitä.”;

9) korvataan 11 artiklan 7 kohta seuraavasti:

”7. Kun on kyse 1 kohdassa tarkoitetuista tosiasiallisista haitallisista vaikutuksista, joita ei ole voitu lopettaa tai joiden laajuutta ei ole voitu minimoida 3, 5 ja 6 kohdassa säädetyillä toimenpiteillä, yrityksen on viimeisenä keinona ja siihen saakka, että vaikutukseen on puututtu,

- a) pidättäytyttävä luomasta uusista tai laajentamasta olemassa olevia suhteita liikeyhteistyösuhteisiin, joihin liittyy tai jonka toimintaketjussa vaikutus on ilmennyt;
- b) keskeytettävä liikesuhde asianomaisen toiminnan osalta, myös sen vipuvaikutuksen käyttämiseksi tai lisäämiseksi, jos lainsäädäntö, jota sovelletaan yrityksen ja asianomaisen liikeyhteistyösuhteen suhteeseen, sen sallii; ja
- c) hyväksyttävä ja pantava täytäntöön kyseistä haitallista vaikutusta varten tehostettu korjaava toimintasuunnitelma ilman aiheetonta viivytystä edellyttäen, että tällaisten toimien voidaan kohtuudella olettaa onnistuvan.

Jos voidaan kohtuudella olettaa, että tehostettu korjaava toimintasuunnitelma onnistuu, pelkkä yhteydenpidon jatkaminen liikeyhteistyösuhteen kanssa ei saa johtaa siihen, että yritykselle aiheutuu seuraamuksia 27 artiklan nojalla tai että se joutuu vastuuseen 29 artiklan nojalla.

Ennen liikesuhteen keskeyttämistä yrityksen on arvioitava, voidaanko kohtuudella olettaa, että keskeyttämisestä aiheutuvat haitalliset vaikutukset ovat selvästi vakavampia kuin haitalliset vaikutukset, joita ei voitu lopettaa tai joiden laajuutta ei voitu riittävästi minimoida. Jos näin on, yritystä ei vaadita keskeyttämään liikesuhdetta, ja sen on voitava raportoida toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle tällaisen päätöksen asianmukaisesti perustelluista syistä.

Jäsenvaltioiden on säädettävä mahdollisuudesta ensimmäisen alakohdan mukaisesti keskeyttää liikesuhde lainsäädäntönsä piiriin kuuluvissa sopimuksissa lukuun ottamatta sopimuksia, joissa sopimuspuolilla on lakisääteinen velvoite tehdä sopimus.

Jos yritys päättää keskeyttää liikesuhteen, sen on toteutettava toimia keskeyttämisen vaikutusten estämiseksi, lieventämiseksi tai lopettamiseksi, ilmoitettava asianomaiselle liikekumppanille asiasta hyvissä ajoin ja seurattava päätökseen liittyvää tilannetta.

Jos yritys päättää olla keskeyttämättä liikesuhdetta tämän artiklan mukaisesti, sen on seurattava tosiasiallisia haitallisia vaikutuksia ja arvioitava määräajoin päätöstään ja sitä, onko käytettävissä muita asianmukaisia toimenpiteitä.”;

10) muutetaan 13 artiklan 3 kohta seuraavasti:

a) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Asiaankuuluvia sidosryhmiä on kuultava seuraavissa huolellisuusvelvoiteprosessin vaiheissa.”;

b) kumotaan c ja e alakohta;

11) korvataan 15 artikla seuraavasti:

”15 artikla

Seuranta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset arvioivat säännöllisesti omien toimiansa ja toimenpiteidensä sekä tytäryritystensä ja yrityksen toimintaketjuun liittyvien liikekumppaneidensa toimien ja toimenpiteiden täytäntöönpanoa ja seuratakseen haitallisten vaikutusten tunnistamisen, ehkäisemisen, lieventämisen ja lopettamisen ja niiden laajuuden minimoimisen asianmukaisuutta ja tuloksellisuutta. Tällaisten arviointien on tapauksen mukaan perustuttava laadullisiin ja määrällisiin indikaattoreihin, ja niitä on tehtävä ilman aiheetonta viivytystä merkittävän muutoksen jälkeen mutta vähintään viiden vuoden välein ja aina, kun on perusteltua syytä uskoa, että toimenpiteet eivät enää ole riittäviä tai tuloksellisia tai että saattaa olla syntymässä uusi kyseisten haitallisten vaikutusten riski. Huolellisuusvelvoitetta koskeva toimintapolitiikka, tunnistetut haitalliset vaikutukset ja niistä johdetut asianmukaiset toimenpiteet on tarvittaessa saatettava ajan tasalle kyseisten arviointien tulosten mukaisesti, ja siinä on otettava sidosryhmiltä saadut merkitykselliset tiedot asianmukaisesti huomioon.”;

12) korvataan 16 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”Komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2029 34 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä vahvistamalla 1 kohdan mukaisen raportoinnin sisältö ja kriteerit ja täsmentämällä erityisesti riittävän yksityiskohtaiset tiedot huolellisuusvelvoitteen kuvauksesta, tunnistetuista tosiasiallisista ja mahdollisista haitallisista vaikutuksista ja niiden suhteen toteutetuista asianmukaisista toimenpiteistä. Valmistellessaan näitä delegoituja säädöksiä komissio ottaa asianmukaisesti huomioon direktiivin 2013/34/EU 29 b ja 40 b artiklan nojalla hyväksytyt kestävyysraportointistandardit ja yhdenmukaistaa säädökset tarvittaessa niiden kanssa.

Hyväksyessään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä komissio varmistaa, että 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuihin yrityksiin, joihin sovelletaan asetuksen (EU) 2019/2088 4 artiklan mukaisia raportointivaatimuksia, sovellettavissa raportointivaatimuksissa ei ole päällekkäisyyksiä tinkimättä direktiivissä säädetyistä vähimmäisvelvoitteista.”;

13) muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava 1 päivästä tammikuuta 2031 alkaen, että kun yritykset julkistavat tämän direktiivin 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut vuosittaiset selvitykset, ne toimittavat kyseisen selvityksen samanaikaisesti tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettulle tiedonkeruuelimelle sen asettamiseksi saataville asetuksella (EU) 2023/2859 perustetussa eurooppalaisessa keskitetyssä yhteyspisteessä (ESAP).”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen asettamiseksi saataville ESAPissa jäsenvaltioiden on nimettävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 vähintään yksi asetuksen (EU) 2023/2859 2 artiklan 2 alakohdassa määritellyn mukainen tiedonkeruuelin ja ilmoitettava asiasta Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle.”;

14) korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

Mallisopimuslausekkeet

Jotta yritysten olisi helpompaa noudattaa 10 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja 11 artiklan 3 kohdan c alakohtaa, komissio tukee niitä antamalla jäsenvaltioita ja sidosryhmiä kuultuaan ohjeita vapaaehtoisista mallisopimuslausekkeista viimeistään 26 päivänä heinäkuuta 2027.”;

15) muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 2 kohdan b alakohta;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 2 kohdan a, d ja e alakohdassa tarkoitetut ohjeet annetaan viimeistään 26 päivänä heinäkuuta 2027. Edellä 2 kohdan f ja g alakohdassa tarkoitetut ohjeet annetaan viimeistään 26 päivänä heinäkuuta 2028.”;

16) kumotaan 22 artikla.

17) muutetaan 24 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 seuraavasti:

”1. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi valvontaviranomainen valvomaan 7–16 artiklan nojalla annetuissa kansallisissa säännöksissä säädettyjen velvoitteiden noudattamista.”;

b) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 26 päivänä heinäkuuta 2028 tämän artiklan nojalla nimettyjen valvontaviranomaisten nimet ja yhteystiedot sekä niiden valtuudet, jos nimettyjä valvontaviranomaisia on useita. Niiden on ilmoitettava komissiolle kaikista näiden tietojen muutoksista.”;

18) korvataan 25 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on asianmukaiset valtuudet ja resurssit niille tämän direktiivin nojalla annettujen tehtävien suorittamiseen, mukaan lukien valtuudet velvoittaa yritykset antamaan tietoja ja tekemään tutkimuksia, jotka liittyvät 7–16 artiklassa säädettyjen velvoitteiden noudattamiseen.”;

19) korvataan 27 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio antaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjeita, joilla autetaan valvontaviranomaisia määrittämään seuraamusten taso tämän artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että taloudellisten seuraamusten enimmäismäärä on kolme prosenttia yrityksen maailmanlaajuisesta nettoliikevaihdosta tai, kun on kyse 2 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuista perimmäisistä emoyrityksistä, kolme prosenttia perimmäisen emoyrityksen tasolla lasketusta konsolidoidusta maailmanlaajuisesta nettoliikevaihdosta sakon määräämistä koskevaa päätöstä edeltävänä tilivuotena.”;

20) muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 1 kohta;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2) Jos yritys on kansallisen lainsäädännön nojalla korvausvastuussa luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle aiheutuneesta vahingosta tämän direktiivin mukaisten huolellisuusvelvoitteiden noudattamatta jättämisen vuoksi, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisillä henkilöillä on oikeus täyteen korvaukseen. Täysi korvaus ei saa johtaa liialliseen korvaukseen, oli sitten kyseessä rankaiseva, moninkertainen tai muu vahingonkorvaus.”;

c) kumotaan 3 kohdan d alakohta;

d) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4) Yritykset, jotka ovat osallistuneet toimialakohtaisiin aloitteisiin tai sidosryhmien yhteisaloitteisiin taikka tukeutuneet riippumattoman kolmannen osapuolen suorittamaan todentamiseen tai sopimuslausekkeisiin huolellisuusvelvoitteiden täytäntöönpanon tukemiseksi, voidaan kuitenkin saattaa vastuuseen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.”;

e) korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Tässä artiklassa tarkoitettu yrityksen siviilioikeudellinen korvausvastuu ei rajoita sen tytäryritysten tai yrityksen toimintaketjuun kuuluvien suorien tai välillisten liikekumppaneiden siviilioikeudellista korvausvastuuta.”;

f) kumotaan 7 kohta.

21) muutetaan 36 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 1 kohta;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Komissio antaa viimeistään 26 päivänä heinäkuuta 2031 ja sen jälkeen joka viides vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja sen vaikuttavuudesta ja tehokkuudesta tavoitteidensa saavuttamisessa, erityisesti haitallisiin vaikutuksiin puuttumisessa. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus. Ensimmäisessä kertomuksessa arvioidaan muun muassa seuraavia seikkoja:”;

ii) korvataan b alakohdan kolmas luetelmakohta seuraavasti:

” — se, onko 2 artiklassa säädettyä merkityksellistä nettoliikevaihtoa ja sellaisten yritysten osalta, jotka on perustettu jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, työntekijöiden lukumäärää koskevia raja-arvoja tarkistettava ja onko suuririskisillä aloilla otettava käyttöön alakohtainen lähestymistapa sekä etenkin olisiko yritysten, joiden merkityksellinen nettoliikevaihto on yli 450 000 000 euroa, ja sellaisten yritysten osalta, jotka on perustettu jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, yritysten, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin yli 1 000 työntekijää, sekä tämän lisäksi vaikutuksiltaan merkittäville aloilla toimivien yritysten kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan;”;

iii) kumotaan e alakohhta;

iv) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) kansallisella tasolla käyttöön otettujen täytäntöönpanomekanismien vaikuttavuus, mukaan lukien niiden suojaavat vaikutukset oikeudenhaltijoihin.”;

22) korvataan 37 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 26 päivänä heinäkuuta 2028. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 26 päivästä heinäkuuta 2029, lukuun ottamatta 16 artiklan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä, joita jäsenvaltioiden on sovellettava 1 päivänä tammikuuta 2030 tai sen jälkeen alkavien tilivuosien osalta.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.”.

5 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 1, 2 ja 3 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on saatettava 4 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 26 päivänä heinäkuuta 2028. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

6 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä ... päivänä ...kuuta ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja